Yaratıcı Drama Dergisi 2025, 20(2), 1-20

https://dergipark.org.tr/tr/pub/ydrama

Sınıf Öğretmeni Adayları Yaratıcı Dramayı Nasıl Algılıyor? Bir Metafor Analizi

Burak Cesur[1], Bilge Kuşdemir Kayıran[2]

Makale Bilgisi

DOI: 10.21612/yader.2025.008

Makale Geçmişi

Gönderim: 20.10.2024

Kabul: 20.06.2025

Anahtar Sözcükler

Yaratıcı drama

Metafor

Sınıf öğretmeni adayı

Dramanın bileşenleri

Algı

Makale Türü

Araştırma makalesi

Öz

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama kavramına ve dramanın bileşenlerine yönelik algılarını metaforlar yoluyla belirlemek ve bu metaforik algıların, yaratıcı drama kavramının ve bileşenlerinin özelliklerini ve amaçlarını nasıl yansıttığını ortaya koymaktır. Araştırmada nitel araştırma yaklaşımlarından biri olan fenomenoloji (olgubilim) deseni kullanılmış olup drama dersini başarıyla tamamlayan 98 sınıf öğretmeni adayından veriler toplanmıştır. Araştırmacılar tarafından geliştirilen metafor (benzetme) formu veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Metafor formunun geliştirilmesinde yaratıcı drama kavramı ve bileşenlerine yönelik zihinsel imgeleri ortaya çıkaracak biçimde altı metafor sorusuna yer verilmiş ve metafor formu çevirimiçi form aracılığıyla katılımcılara uygulanmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama kavramına ve dramanın bileşenlerine ilişkin geliştirdikleri metafolar ve gerekçeleri incelendiğinde, öğretmen adaylarının metaforik algılarının olumlu yönde olduğu ve bu metaforların yaratıcı dramanın ve bileşenlerinin özelliklerini ve amaçlarını büyük oranda yansıttığı tespit edilmiştir.

Önerilen Atıf

Cesur, B. ve Kuşdemir Kayıran, B. (2025). Sınıf öğretmeni adayları yaratıcı dramayı nasıl algılıyor? Bir metafor analizi. *Yaratıcı Drama Dergisi, 20*(2), 1-20. https://doi.org/10.21612/yader.2025.008

1. Araştırma Görevlisi, Gaziantep Üniversitesi, Temel Eğitim Bölümü, Sınıf Eğitimi ABD, Gaziantep, Türkiye, e-posta: burakcesur@gantep.edu.tr, Orcid Id: https://orcid.org/0000-0001-5788-8512

2. Doç. Dr., Gaziantep Üniversitesi, Temel Eğitim Bölümü, Sınıf Eğitimi Anabilim Dalı, Gaziantep, Türkiye, e-posta: kbilge@gantep.edu.tr, Orcid Id: https://orcid.org/0000-0001-6664-2688

Giriş

Yaratıcı drama, bireylere gerçek yaşam durumlarını, olayları, davranışları, kavramları ve sorunları, dramanın ona sunduğu araçlarla ele alarak bunları yeniden yapılandırma fırsatı sunmaktadır. Dolayısıyla yaratıcı drama çalışmalarının merkezinde, bireylerin sahip olduğu duyu, duygu ve algılara vurgu yapılan etkinliklerin ve bunların gözden geçirildiği süreçlerin yer aldığı söylenebilir. Bireyler, bu süreçte etkileşime girerek kurgusal bir gerçeklik içerisinde toplumdaki çeşitli rolleri deneyimleyerek duyuşsal, zihinsel ve bedensel eylemlerini çok boyutlu bir biçimde gerçekleştirme fırsatı bulmaktadır.

Çeşitli yaş grupları ve farklı gelişim özelliklerine sahip bireylerle yürütülebilen yaratıcı drama çalışmalarında bireyler, kendisini ve yakın çevresini doğal ve aktif bir yöntemle tanır ve kendini gerçekleştirir (Adıgüzel, 2020). Bireylerin yaşantılarından yola çıkarak gerçekleştirdikleri dramatik süreçler, bazen bir amaç (disiplin) olarak katılımcıların ya da öğrencilerin becerilerine odaklanır, onların yaratıcılıklarını geliştirmek ya da dramaya yönelik konuları (rol, dramatik kurgu, drama teknikleri vd.) işlemek amacıyla kullanılırken bazen de bir araç (yöntem) olarak bir dersin konularını öğretmek, belirlenen kazanımları gerçekleştirmek amacıyla işe koşulur (Karaosmanoğlu ve Metinnam, 2022). Yani yaratıcı drama, bir öğretim yöntemi olarak kendi konu alanının dışında her eğitim kademesindeki katılımcılara yönelik, amaçları uygun olan konuların öğretiminde kullanılmaktadır. Yaratıcı dramanın farklı derslerde öğretim yöntemi olarak kullanılması, yaşantılardan yola çıkarak öğrenmenin kalıcılığını artırırken aynı zamanda yapılandırmacı yaklaşım odağında öğrenen merkezli bir öğrenme ortamının oluşmasına da katkıda bulunmaktadır (Adıgüzel, 2020; Aykaç ve Ulubey, 2008). Bunun yanı sıra yaratıcı drama, yöntem olarak etkili bir biçimde kullanıldığında; farklı düşünme becerilerini kazandırma, duyguların sağlıklı bir biçimde dışavurumu ve kontrolüne yardımcı olma, sözel ve sözel olmayan iletişim ve dil becerilerini destekleme, bütüncül bir estetik bakış açısı kazandırma, yaratıcılığı ve hayal gücünü geliştirme, kendini gerçekleştirme fırsatı sunma, demokratik tutum ve davranış edindirme, işbirliği yapma, sosyal duyarlık kazandırma gibi farklı özelliklerin ve amaçların gerçekleştirilmesinde işlevsel bir rol üstlenmektedir (Adıgüzel, 2020).

Yukarıda belirtilen özelliklerin ve amaçların gerçekleştirilmesinde birinci derecede sorumlu ve önemli olan kişi öğretmenlerdir (Kuşdemir Kayıran, 2018). Yaratıcı dramayı öğretim yöntemi olarak kullanmak isteyen bir öğretmenin hem yaratıcı drama alanına hem de öğretimini gerçekleştireceği dersin alan bilgisine sahip olması gerekmektedir (Metinnam, 2019). Bir öğretmen, drama uygulama sürecine hakim olarak süreci tasarlamalı ve biçimlendirmeli; kuramsal ve uygulamada bilgi ve beceriye sahip olmalı; ilgili yayınları takip etmeli ve öğretmenlik alanı ile ilgili öğretim yöntemlerine hakim olmalıdır (Adıgüzel, 2020). Öğretmenlerin bahsedilen bu niteliklere ve yeterliklere sahip olarak yaratıcı dramayı etkin bir biçimde yöntem olarak kullanmalarında; yaratıcı dramaya yönelik beklentileri, inançları, bakış açıları ve anlayışları belirleyici bir rol oynamaktadır. Nitekim yaratıcı drama etkinliklerini gerçekleştiren öğretmenlerin, yaratıcı dramanın önemli ve faydalı olduğuna inanmaları, yaratıcı dramaya ilişkin olumlu algı geliştirmeleri ve ihtiyaç duyulan bilgi, beceri ve tutumlara sahip olmaları yoluyla yaratıcı dramayı etkili bir biçimde yöntem olarak kullanabilmeleri göz ardı edilemeyecek bir gerçektir (Kalyon ve Aksoy, 2017). Diğer bir ifadeyle öğretmenlerin yaratıcı dramayı yöntem olarak etkili bir biçimde kullanılabilmelerinde, yaratıcı dramaya ilişkin geliştirdikleri algılar önemli bir yer tutmaktadır (Önder, 2012).

Öğretmenlerin yaratıcı dramaya yönelik algıları, genel olarak öğretmen adayı oldukları yükseköğretim sürecinde drama dersi ile tanışmalarıyla oluşmaya başlamaktadır. Öğretmen adaylarının lisans eğitimi sürecinde aldıkları drama eğitimi ile drama süreçlerini planlama, uygulama ve değerlendirme becerilerini geliştirmeleri beklenmektedir (Karaosmanoğlu ve Metinnam, 2022). Bu becerilerin gelişmesi de büyük oranda öğretmen adaylarının yaratıcı dramaya yönelik ilgilerine, beklentilerine ve algılarına bağlıdır. Alanyazında, öğretmen ve öğretmen adaylarının yaratıcı dramaya ilişkin algılarını inceleyen birçok araştırma bulunmaktadır (Onur Sezer ve Bağçeli Kahraman, 2021; Yarar Kaptan ve Oğuz Namdar, 2021; Yüksel ve diğerleri; 2019; Gündoğan ve Ergenekon, 2018; Kalyon ve Aksoy, 2017; Yüksel ve diğerleri, 2016; Mentiş Taş, 2013; Çoban ve Çeçen, 2013; Adıgüzel, 2009). Bu araştırma kapsamında da sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama kavramına ve bileşenlerine yönelik algıları, metaforlar yoluyla belirlenmeye çalışılmıştır. Ayrıca araştırmada bu metaforik algıların, yaratıcı drama kavramının ve temel bileşenlerinin özelliklerini ve amaçlarını nasıl yansıttığının ortaya konulması amaçlanmıştır. Araştırmanın söz konusu amacı doğrultusunda aşağıda yer alan soruya yanıt aranmaya çalışılmıştır:

Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama kavramına ve yaratıcı dramanın bileşenlerine (drama lideri/eğitmeni, drama katılımcısı, drama mekânı, drama konusu, drama teknikleri) yönelik geliştirdikleri metaforlar nelerdir? Bu metaforlar yaratıcı drama kavramının ve bileşenlerinin hangi özelliklerini ve amaçlarını yansıtmaktadır?

Yöntem

Araştırma Modeli

"Yaratıcı drama ve bileşenleri" olgusu ile ilgili bilgiler elde etmek için sınıf öğretmeni adaylarının algılarının ortaya konması amaçlandığı için bu araştırmada nitel araştırma yaklaşımlarından biri olan fenomenoloji (olgubilim) deseni kullanılmıştır. Olgular, yaşadığımız dünyada olaylar, deneyimler, algılar, yönelimler, kavramlar ve durumlar gibi çeşitli biçimlerde karşımıza çıkabilmektedir (Yıldırım ve Şimşek, 2016). Olgulara, yaşanılan dünyada algılar şeklinde de rastlanılmaktadır. Bireylerin bir olguya karşı algılarını yorumlamada kolaylık sağladığı için bu çalışmada olgubilim deseni kullanılmıştır. Olgubilimde, katılımcıların algılarını nasıl anlamlandırdıkları yine onların açıklamalarıyla anlaşılmaya çalışılmaktadır (McMillan, 2004). Bu araştırmada, yaratıcı dramanın bileşenleri olgu olarak ele alınmış ve bu olguya ilişkin sınıf öğretmeni adaylarının deneyimleri ve algıları incelenmiştir. Başka bir ifadeyle bu desenin seçilmesiyle birlikte, ortak yaşantıları paylaşan kişilerin bir olguya ilişkin algıları ve bakış açıları betimlenmeye çalışılmıştır (Fraenkel ve Wallen, 2009).

Katılımcılar

Araştırmanın katılımcılarını Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yer alan bir devlet üniversitesinin eğitim fakültesinde sınıf öğretmenliği programının üçüncü ve dördüncü sınıflarında öğrenim görmekte olan 98 sınıf öğretmeni adayı (70 kadın, 28 erkek) oluşturmuştur. Katılımcılar belirlenirken amaçlı örnekleme yöntemlerinden biri olan ölçüt örnekleme tekniği kullanılmıştır. Ölçüt örnekleme tekniğinin tercih edilmesinde temel amaç, daha önceden araştırmacılar tarafından belirlenen bazı ölçütleri içeren durumların incelenmesidir (Yıldırım ve Şimşek, 2016). Araştırmaya dahil edilen sınıf öğretmeni adaylarının, eğitimde drama dersini başarı ile tamamlamış olmaları ölçüt

olarak belirlenmiştir. Bu ölçütün belirlenmesinin temel nedeni, öğretmen adaylarının drama dersi sonunda, dramanın bileşenlerine yönelik bir algı edinmeleri ve bu algıların yaratıcı dramanın ve bileşenlerinin hangi özelliklerini yansıttığını ortaya koyabilmesi varsayımı olarak belirtilebilir.

Veri Toplama Süreci ve Araçları

Araştırmanın verileri, 2022-2023 öğretim yılının bahar döneminde toplanmıştır. Veriler, araştırmacılar tarafından geliştirilen metafor (benzetme) formu ile elde edilmiştir. Çalışmada kullanılan formun geçerliği için uzman görüşü alınmıştır. Hazırlanan forma, Eğitim Programları ve Öğretim Anabilim Dalı'ndan iki, Ölçme ve Değerlendirme Anabilim Dalı'ndan bir ve drama alanında uzman üç akademisyenin görüşü alınarak son şekli verilmiştir. Veri toplama aracının giriş kısmında, araştırmanın amacı ve metafor çalışmalarının doğası açıklanmıştır. Yine bu kısımda formun nasıl doldurulacağı belirtilmiş ve metafor çalışmalarına uygun bazı örnek ifadeler verilmiştir. Veri toplama aracı olarak kullanılan formun ilk bölümü demografik bilgilerden oluşmaktadır, ikinci bölümünde ise yaratıcı drama kavramına ve yaratıcı dramanın bileşenlerine ilişkin metaforik algıları belirleyebilmek için çeşitli ifadelere yer verilmiştir. Aşağıda yer alan ifadeler çevirimiçi form aracılığıyla sınıf öğretmeni adaylarına sunularak veriler çevirimiçi ortamda elde edilmiştir.

- "Yaratıcı drama ..... gibidir; çünkü ....."
- "Yaratıcı drama lideri/eğitmeni ..... gibidir; çünkü ....."
- "Yaratıcı drama mekânı ..... gibidir; çünkü ....."
- "Yaratıcı drama katılımcısı ..... gibidir; çünkü ....."
- "Yaratıcı drama teknikleri ..... gibidir; çünkü ....."
- "Yaratıcı drama konusu ..... gibidir; çünkü ....."

Beliritilen ifadeler, katılımcıların belirli bir konuya dair metaforik algılarını ortaya çıkarmak amacıyla kullanılan standart ifadelerdir (Saban, 2008a). "Gibidir" ifadesi, metaforun konusu ile benzetilen kaynak arasındaki ilişkiyi kurmak için kullanılmakta; "çünkü" ifadesi ise katılımcıların metaforlarına dayanak sağlayan anlamlı veya mantıklı bir gerekçe sunmalarına yardımcı olmaktadır (Saban, 2008b). Diğer bir ifadeyle bireyler aynı mecazı farklı anlamlarda kullanabilmekte ve "neden" sorusuna verilen yanıtlar, bu anlamların hangi amaçla ifade edildiğini ortaya koyabilmektedir (Yıldırım ve Şimşek, 2016).

Verilerin Analizi

Elde edilen nitel verilerin analizi, her iki araştırmacı tarafından içerik analizi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. İçerik analizinde temel amaç, elde edilen verilere karşılık gelen ve onları açıklayabilecek kavramlara ve benzerliklere ulaşmaktır. İçerik analizinde temelde yapılan işlem, birbirine benzeyen verileri belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirmek ve bunları sosyal gerçekliğe uygun olarak okuyucuların anlayabileceği bir biçimde düzenleyerek çıkarım yapmaktır. (Yıldırım ve Şimşek, 2016; Zhang ve Wildemuth, 2009). İçerik analizi süreci dört aşamada gerçekleştirilmiştir. İlk aşamada, sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama ve yaratıcı dramanın bileşenlerine yönelik belirttikleri metaforlar belirlenmiştir. Bu noktada öğretmen adaylarının belirgin ifadeler kullanmalarına ve bu ifadelerin metaforlar ile bağlantı kurabilmesine önem verilmiştir. İkinci aşamada, bu metaforlar ve metaforlara ilişkin gerekçeler her iki araştırmacı tarafından ayrı ayrı sınıflandırılmıştır. Üçüncü aşamada ise yaratıcı dramanın ve bileşenlerinin özellikleri alanyazında

incelenmiş ve metaforlar ile eşleştirilmiştir. Son olarak da elde edilen kategoriler ve kodlar birbiriyle ilişkili olacak ve birbirini destekleyecek bir biçimde sunulmuştur.

Araştırmanın Geçerliği ve Güvenirliği

Geçerlik, genel olarak veri toplama araçlarının ve sürecin "uygunluğu" ile ilgiliyken; güvenirlik genel olarak tutarlılık ile ilgili bir durum olarak belirtilmektedir (Leung, 2015). Nitel araştırmalarda geçerlik ve güvenirliği sağlamak için inandırıcılık, aktarılabilirlik ve tutarlık gibi stratejilerin kullanılması gerektiği ifade edilmektedir (Shenton, 2004). Bu araştırmada inandırıcılığı sağlamak için alanyazın incelemesi gerçekleştirilmiş ve metafor çalışmalarının doğası anlaşılmaya çalışılmıştır. Yine veri toplama araçları, çalışmanın amacıyla bağlantılı olacak biçimde geliştirilmiştir. Tüm veriler güvenilir bir biçimde elektronik ortamda kayıt altına alınmıştır. Nitel araştırma sürecinin uygun bir biçimde ilerlemesi için araştırma problemine ilişkin olarak araştırmacıların deneyimleri ve rolü oldukça önemli bir yer tutmaktadır. Bu anlamda, araştırmacıların her ikisi de 320 saatlik Yaratıcı Drama Liderliği/Eğitmenliği Programını tamamlamış ve bu alanda eğitmenlik sertifikasına sahip kişilerdir. Bunun yanı sıra araştırmacılar, eğitim fakültelerinin öğretmen yetiştirne programlarında drama derslerini yürütmekte ve bu alanda bilimsel çalışmalar gerçekleştirmektedir. Yani araştırmacıların her ikisinin de yaratıcı dramaya yönelik uygulamalı ve kuramsal olarak belirli bir bakış açısına sahip olduğu söylenebilir. Bu durum, araştırma sürecinin nitelikli bir şekilde ilerlemesini desteklemiştir. Aktarılabilirliği sağlamak için araştırma sorularına ve problem durumuna uygun çalışma grubu oluşturulmuş ve amaçlı örnekleme yöntemlerinden biri olan ölçüt örnekleme tekniği kullanılarak ölçütler açık bir biçimde ifade edilmiştir. Ayrıca bulgular sunulurken gerekli görülen durumlarda doğrudan alıntılar yoluyla katılımcıların benzetmelerine ve ifadelerine yer verilmiştir. Araştırmanın tutarlılığını sağlamak için, elde edilen veriler araştırmacılar tarafından ayrı ayrı kodlanmıştır. Araştırmanın tutarlılığı, her iki araştırmacının her bir kod için belirlediği "görüş birliği" ve "görüş ayrılığı" oranları dikkate alınarak değerlendirilmiş ve Miles ve Huberman'ın (1994) formülü (Güvenirlik = Görüş Birliği / [Görüş Birliği + Görüş Ayrılığı] x 100) kullanılarak hesaplanmıştır. Bu kapsamda araştırmanın güvenirliği .88 olarak tespit edilmiştir. Sonucun .70 ve üzerinde olması, yeterli güvenirlik düzeyinin olduğunu göstermektedir (Miles ve Huberman, 1994). Belirtilen metaforlardan bazıları bir öğretmen adayı tarafından, bazıları ise birden fazla öğretmen adayı tarafından ifade edilmiş ve birden fazla öğretmen adayı tarafından belirtilenlere aynı kategoride yer verilmiştir.

Araştırma ve Etik

Araştırma verileri toplanmaya başlamadan önce Gaziantep Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurul Komisyonundan 02.03.2023 tarihli etik kurul izni (E-87841438-302.08.01-298553) alınmıştır.

Bulgular

Araştırma sonucunda elde edilen bulgular, araştırmanın problem durumu ve araştırma sorusu kapsamında ele alınmış ve "yaratıcı drama", "yaratıcı drama lideri/eğitmeni", "yaratıcı drama mekânı", "yaratıcı drama katılımcısı", "yaratıcı drama konusu" ve "yaratıcı drama teknikleri" kategorileri oluşturulmuştur. Bu kategoriler altında, katılımcılar tarafından belirtilen metaforlar, metaforlara ilişkin gerekçeler ve bu metaforların yaratıcı dramanın ve bileşenlerinin hangi özelliklerini ve amaçlarını yansıttığına ilişkin açıklamalara yer verilmiştir. Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama kavramına ilişkin kullandıkları metaforlar Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yaratıcı Drama Kavramına İlişkin Metaforları

Metafor	**Metafora İlişkin Gerekçeler**
Oyun (25)	Zevk verir.
	Bizi özgür hissettirir.
	Eğlencelidir.
	İşbirliği yapmamızı sağlar.
Hayat (7)	Yaşamdan anlar yansıtır.
	Toplumsal yaşamadaki olayları görme fırsatı sunar.
	Hayatımızdaki duyguları içerir.
	Her şeyden bir parça taşır.
Hayal (5)	İçerimizden geldiğimiz gibi davranır, kalıplarımızdan çıkarız.
	Hayal gücüne dayanır.
Tiyatro (5)	Canlandırmalar vardır.
	Herkesin bir rolü vardır.
	Herkesin kostümleri vardır.
Çocuk (3)	Dinamiktir.
	Farklı bir dünyadır.
Özgürlük (3)	Kendimizi rahatlamış hissederiz.
Kanat (2)	Bireyi özgür hissettirir.
Gökyüzü (3)	Uçsuz bucaksız bir şekilde tasarlanabilir.
Galaksi (1)	İçerisinde ne ararsan vardır.
İnternet (1)	Kendimizi görmemizi sağlar.
Çiçek (2)	Nasıl ki çiçek büyümek için su, güneş, toprağa ihtiyaç duyuyorsa drama da farkı alanlardan beslendikçe gelişir.
Gökkuşağı (2)	Bireysel farklılıkları içerir
Palyaço kıyafeti (2)	Her renkten insana hitap eder.
Kütüphane (2)	Farklı hikayeler barındırır.
Mercek (2)	Her insana farklı bir renk katar.
Işık (1)	Toplumdaki farklılıkları görmemizi sağlar.
Sirk (1)	
Hobi (1)	
Film (2)	Sistematik olarak işleyen bir süreçtir.
Tren (1)	Vagonlar gibi birbirine bağlı olan aşamaları vardır.
Müzik (1)	Ritme kendimizi bırakmanızı sağlar.
Resim (1)	Sanatsal yönümüzü keşfetmemizi sağlar.
Dans (1)	Duygularımızı ifade etmemize yardımcı olur.
	İnsan ruhuna faydası vardır.
Evcilik (1)	-mış gibi yaparak kendimizi o andaki o kişiymiş gibi hissetmemizi sağlar.
Trafik levhası (1)	Ders işleme sürecinde yol gösterir.
Ay (1)	Gerçek hayatın yansımasıdır.
Sokak lambası (1)	İnsanların yaşamına ışık tutar.
Köprü (1)	Diğer insanlarla aramızda iletişim kurmamızı sağlar.

Tablo 1'de görüldüğü üzere, sınıf öğretmeni adayları yaratıcı drama kavramına ilişkin 81 metafor oluşturmuştur. Bunlar incelendiğinde, en çok oyun (f=25), hayat (f=7), hayal (f=5), tiyatro (f=5) metaforlarının oluşturulduğu görülmektedir. Bunların yanı sıra çocuk (f=3), özgürlük (f=3), kanat (f=3), gökyüzü (f=2), ayna (f=2), çiçek (f=2), müzik (f=2), gökkuşağı (f=2), palyaço kıyafeti (f=2), kütüphane (f=2), mercek (f=2), film (f=2), galaksi (1), internet (f=1), ışık (f=1), sirk (f=1), hobi (f=1), tren (f=1), müzik (f=1), resim (f=1), dans (f=1), evcilik (f=1), trafik levhası (f=1), ay (f=1), sokak lambası (f=1), köprü (f=1) metaforlarının oluşturulduğu belirlenmiştir.

Tablo 1'de yaratıcı drama kavramına ilişkin oluşturulan metaforlara yönelik gerekçeler sunulmuştur. *"Oyun"* metaforuna yönelik gerekçeler incelendiğinde; yaratıcı dramanın işbirliği yapmayı desteklediği, eğlenceli olduğu, zevk verdiği ve bireyi özgür hissettirdiği belirtilmiştir. *"Hayat"* metaforuna yönelik gerekçelerde, yaratıcı dramanın yaşantımızdan anlar ve parçalar taşıdığı ve hayatımızdaki duyguları içerdiği belirtilmiştir. *"Hayal"* metaforuna yönelik gerekçelerde, bireyin içinden geldiği gibi davranmasını ve kalıplarından çıkmayı desteklediğine yönelik ifadeler sunulmuştur. *"Tiyatro"* metaforuna ilişkin ise yaşamda herkesin belirli bir kostümü ve rolü olduğuna yönelik gerekçelere yer verilmiştir. *"Çocuk"* metaforuna yönelik sunulan gerekçede ise yaratıcı dramanın farklı bir dünyası olduğu vurgulanmıştır. *"Özgürlük"* ve *"Kanat"* metaforuna ilişkin olarak yaratıcı dramanın bireyi özgür hissettirdiğine yönelik gerekçe sunulmuştur. *"Gökyüzü", "Galaksi"* ve *"İnternet"* metaforlarına ilişkin gerekçelerde, yaratıcı dramanın içerisinde her şeyi barındırdığı ve uçsuz bucaksız bir biçimde tasarlanabileceği ifade edilmiştir. Yaratıcı drama kavramına yönelik üretilen başka bir metafor olan *"Ayna"* metaforunda ise yaratıcı dramanın, bireyin kendisini görmesini ve fark etmesini sağladığına yönelik gerekçeler belirtilmiştir. *"Çiçek"* metaforuna yönelik sunulan gerekçelerde ise çiçeğin büyümek için su, güneş ve toprağa ihtiyaç duyduğu gibi yaratıcı dramanın da farkı alanlardan beslendikçe gelişeceği vurgulanmıştır. *"Gökkuşağı", "Palyaço kıyafeti", "Kütüphane", "Mercek", "Işık", "Sirk"* ve *"Hobi"* metaforlarına yönelik sunulan gerekçelerde bireysel farklılıklara vurgu yapılmış ve yaratıcı dramanın her kesimden insana hitap ettiği, içerisinde her renkten insanın yer aldığı, toplumdaki farklılıkları görmemizi sağladığı, içerisinde farklı hikayeler barındırdığı ve her insan farklı bir renk kattığı ifade edilmiştir. *"Film"* ve *"Tren"* metaforları için ise dramanın vagonlar ile birbirine bağlı olan aşamalarının ve sistematik bir sürecinin olduğu vurgulanmıştır. *"Müzik", "Dans"* ve *"Resim"* metaforları ile yaratıcı dramanın sanatsal yönümüzü geliştirdiği ve duygularımızı ifade etmemize yardımcı olduğuna yönelik ifadeler belirtilmiştir. *"Evcilik"* metaforu ile yaratıcı drama sayesinde -mış gibi yaparak, kendimizi o andaki, o kişiymiş gibi hissetmemizin sağlandığı belirtilmiştir. *"Trafik Levhası"* metaforu ile dramanın yöntem boyutuna değinilmliş ve ders işleme sürecinde yol gösterici olduğu ifade edilmiş; *"Ay"* ve *"Sokak Lambası"* metaforları ile dramanın, gerçek hayatın yansıması olduğu ve insanların yaşamına ışık tuttuğu vurgulanmıştır. *"Köprü"* metaforu yoluyla da dramanın, insanlar arasında bağ ve iletişim kurmaya yardımcı olduğuna yönelik gerekçe sunulmuştur. Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama kavramına ilişkin kullandıkları metaforlar genel olarak incelendiğinde, ortaya çıkan metaforların yaratıcı dramanın hareketliliğini ve özgürlüğünü yansıtan genel özellikleri ile paralelik görülmektedir.

Tablo 2'de sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı dramanın bileşenlerinden yaratıcı drama liderine/eğitmenine ilişkin metaforları yer almaktadır.

Tablo 2

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yaratıcı Drama Liderine/Eğitmenine İlişkin Metaforları

Metafor	**Metafora İlişkin Gerekçeler**
Yönetmen (17) Mum (4)	Adeta bir film yönetir gibi senaryoyu hazırlar ve gerektiğinde kendisi de oyuncu olur. Rolleri dağıtır ve yapmamız gerekenler konusunda bizi yönlendirir. Önümüzü aydınlatır.
Rehber (8) Pusula (8) Kutup yıldızı (2) Teknik Direktör (2)	Süreçte aktif rol alan bireylere tıpkı bir rehber gibi yol gösterir. Hangi yönde nereye gideceğimizi gösterir. Süreçte gelişecek herhangi bir olumlu veya olumsuz durumda sorumluluk üstlenir.
Sanatçı (5)	Kendine özgü bilgi ve becerisiyle süreci yönetir. Atölye sürecini zanaatkar gibi ilmek ilmek işleyerek tasarlar.
Orkestra Şefi (3)	Farklı notaları tanır ve duyduğu farklı seslerden bir ahenk oluşturur.
Dost (3)	Kendisinin yanında rahat ve güvende hissetmenizi sağlar. Drama sürecinde bizden biriymiş gibi davranır.
Karınca (2)	Çalışmaktan yorulmadan, her anlamda kendisini geliştirmeyi sürdürür.
Aşçı (2)	Hangi yemekte hangi sosu kullanacağını bilir.
Komutan (1)	Komutan askerleri yönlendirir, disiplini sağlar. Drama lideri/eğitmeni de drama sınıfında düzeni ve uyumu sağlayan kişidir.
Pilot (1)	Aldığı eğitim sayesinde uçağın kalkışından inişine kadar bütün süreçten sorumlu olan kişidir.
Bina Kolonu (1)	Yaratıcı drama sürecini dinamik tutar.

Tablo 2 incelendiğinde, sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama liderine/eğitmenine ilişkin 65 metafor oluşturdukları görülmektedir. Metaforlar incelendiğinde, en fazla yönetmen (f=17), rehber (f=8), pusula (f=8) ve sanatçı (f=5) metaforlarının oluşturulduğu görülmektedir. Ayrıca mum (f=4), orkestra şefi (f=3), dost (f=3), kutup yıldızı (f=2), teknik direktör (f=2), karınca (f=2), aşçı (f=2), komutan (f=1), pilot (f=1) ve bina kolonu (f=1), sınıf öğretmeni adayları tarafından üretilen metaforlar arasında yer almaktadır.

Tablo 2'de oluşturulan metaforlara ilişkin gerekçeler de yer almaktadır. Buna göre, "*Yönetmen*" metaforuna yönelik sunulan gerekçeler incelendiğinde; yaratıcı drama liderinin/eğitmeninin, film yönetmeni gibi senaryoyu hazırlaması ve ders sürecini planlaması, gerektiğinde kendisinin de bir katılımcı ya da oyuncu olması, rolleri dağıtması ve yönergeler vererek katılımcıları yönlendirmesi gerektiği vurgulanmıştır. Benzer bir biçimde, "*Mum*" metaforu ile yaratıcı drama liderinin/eğitmeninin yol gösterici olması ve katılımcıların önünü aydınlatması gerektiği belirtilmiştir. "*Rehber*", "*Pusula*", "*Kutup Yıldızı*" ve "*Teknik Direktör*" metaforları ile yaratıcı drama liderlerinin; süreçte aktif rol alarak bireylere rehberlik etmesi, süreçte gelişecek herhangi bir olumlu veya olumsuz durumda sorumluluk üstlenmesi gerektiğine dair gerekçeler ifade edilmiştir. "*Sanatçı*" metaforu ile drama eğitmeninin sahip olduğu bilgi ve becerisiyle atölye sürecini zanaatkar gibi ilmek ilmek işleyerek tasarlamasının önemine dikkat çekilmiştir. "*Orkestra Şefi*" metaforu için ise "farklı notaları tanır ve duyduğu farklı seslerden bir ahenk oluştur" şeklinde gerekçe sunulmuştur. "*Dost*" metaforuna yönelik sunulan

gerekçeler yoluyla yaratıcı drama liderinin/eğitmeninin, katılımcıların kendilerini güvende ve rahat hissedecekleri ortamlar oluşturma sorumluluğunun önemi vurgulanmıştır. "*Karınca*" metaforuna ilişkin belirtilen gerekçelerde, yaratıcı drama eğitmenin her anlamda çalışkan ve kendini geliştirmeyi sürdüren bir anlayışa sahip olması gerektiği ifade edilmiştir. "*Aşçı*" metaforuna yönelik olarak "hangi yemekte hangi sosu kullanacağını bilir" şeklinde bir metafor geliştirilmiştir. "*Komutan*" metaforuna ilişkin sunulan gerekçede, yaratıcı drama eğitmenin sınıf yönetimi becerisine ilişkin vurgu yapılmıştır. "*Pilot*" metaforuna yönelik ifade edilen gerekçede ise yaratıcı drama liderinin/eğitmeninin bütün sürecin sorumluluğunu üstlenmesi gerektiğine ilişkin bir özelliğe dikkat çekilmiştir. "*Bina Kolonu*" metaforuna yönelik sunulan gerekçede ise yaratıcı drama eğitmeninin, drama çalışmalarının dinamik yapısının en temel bileşeni olduğuna yönelik vurgu yapılmıştır. Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama eğitmeni/liderine ilişkin kullandıkları metaforlar genel olarak incelendiğinde, yaratıcı drama liderinin/eğitmeninin rehberlik yapan, yol gösteren özelliklerine vurgu yapıldığı görülmektedir.

Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı dramanın bileşenlerinden mekâna ilişkin metaforları Tablo 3'te sunulmuştur.

Tablo 3

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yaratıcı Drama Mekânına İlişkin Metaforları

Metafor	**Metafora İlişkin Gerekçeler**
Sahne (18)	Performans sergilediğimiz yerdir. Tüm gözlerin üzerimizde olduğu yerdir. Canlandırmalar yaptığımız yerdir. Verilen rolleri oynadığımız yerdir.
Oyun alanı (16) Lunapark (2) Sokak (2)	Oyunlar ile öğrendiğimiz ve mutlu olduğumuz bir yerdir. Sokakta oynadığımız oyunların farklı versiyonlarını deneyimlediğimiz yerdir.
Ev (8)	Kendimizi güvende ve rahat hissederiz. Ayakkabısız girebileceğimiz bir yerdir.
Dünya (5) Boş bir levha (2) Hamur (1)	İhtiyacımıza göre istediğimiz yere dönüştürebildiğimiz ve şekil verebildiğimiz yerdir.
Şehir merkezi (3)	İhtiyaç duyduğumuz her türlü materyal ve malzemeyi bulabildiğimiz yerdir.
Uzay (3)	Belirli bir sınırlaması yoktur her yer olabilir.
Bulut (2)	Serbest ve özgür bir şekilde hareket etme imkanı sağlamalıdır.
Fabrika (2) Mutfak (1)	Sürekli üretim yapılan bir yerdir. Yeni ürünler ortaya konulan yerdir.
Meclis (1)	İçerisinde çeşitlilik barındırır ve bu ortamda her birey eşittir ve herkesin söz hakkı bulunur.

Tablo 3 incelendiğinde, sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama mekânına ilişkin 66 metafor oluşturdukları görülmektedir. Metaforlar incelendiğinde, en fazla sahne (f=18), oyun alanı (f=16), ev (f=8) ve dünya (f=5) metaforlarının oluşturulduğu görülmektedir. Ayrıca şehir merkezi (f=3), uzay (f=3), lunapark (f=2), sokak (f=2), boş bir levha (f=2), bulut (f=2), fabrika (f=2), hamur (f=1), mutfak (f=1) ve meclis (f=1), sınıf öğretmeni adayları tarafından üretilen metaforlar arasında yer almaktadır.

Tablo 3'te sınıf öğretmeni adaylarının oluşturdukları metaforlara ilişkin sundukları gerekçelere de yer verilmiştir. Buna göre; "*Sahne*" metaforuna yönelik sunulan gerekçelerde drama çalışmalarının canlandırma aşamasına dikkat çekilerek drama mekânı, performansların sergilendiği, tüm gözlerin katılımcıların üzerinde olduğu, canlandırmaların yapıldığı ve rollerin oynandığı bir sahne olarak betimlenmiştir. "*Oyun Alanı*", "*Lunapark*" ve "*Sokak*" metaforları ile ısınma-hazırlık aşamasının önemine vurgu yapılarak drama mekânı, katılımcıların oyunlar oynayarak öğrendiği ve bazen de sokak oyunlarının farklı versiyonlarını deneyimlediği yer olarak tanımlanmıştır. "*Ev*" metaforu ile drama mekânının her katılımcının kendini güvende hissedebileceği bir yer olduğuna yönelik gerekçe sunulmuştur. Drama mekânına yönelik oluşturulan "*Dünya*", "*Boş Bir Levha*" ve "*Hamur*" metaforlarıyla, ihtiyacımıza göre istediğimiz yere dönüştürebildiğimiz ve şekil verebileceğimiz yer olarak gerekçelendirilmiştir. "*Şehir Merkezi*" metaforu ile drama mekânın her türlü materyal ve malzemeyi içerisinde barındıran yer olduğuna yönelik gerekçeler sunulmuştur. Drama mekânının sınırlama olmadan her yer olabileceğine yönelik gerekçeler "*Uzay*" metaforu ile tanımlanmıştır. Yine "*Bulut*" metaforu ile katılımcıların serbest ve özgür bir biçimde hareket edebileceği bir yer olmasının önemi ifade edilmiştir. Drama mekânına yönelik "*Fabrika*" ve "*Mutfak*" metaforları üretilmiş ve drama çalışmaları ile çeşitli ürünlerin ortaya konduğu ifade edilmiştir. "*Meclis*" metaforu ile drama çalışmalarında demokratik bir ortam oluşturulması gerektiği vurgulanmıştır. Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı dramada mekân bileşenine ilişkin kullandıkları metaforlar genel olarak incelendiğinde, ortaya çıkan metaforların özellikle canlandırma ve ısınmada yapılan etkinliklerin özellikleri ile paralel mekânlar olduğu görülmektedir.

Tablo 4'te sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama bileşenlerinden drama katılımcısına ilişkin metaforları yer almaktadır.

Tablo 4

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yaratıcı Drama Katılımcısına İlişkin Metaforları

Metafor	**Metafora İlişkin Gerekçeler**
Oyuncu (27)	Verilen her rolü amacından sapmadan oynayabilir. Başrol oyuncusu gibi dramanın merkezindedir.
Çocuk (16)	Neşeli, mutlu, meraklı ve isteklidir. Eğlenmekten zevk alır. Başkası ne der diye düşünmeden özgür bir şekilde içinden geldiği gibi davranır. Düşüncelerinin sınırı yoktur.
Seyirci (5)	Drama sürecini gözlemleyen ve değerlendiren kişidir.
İşçi arı (3)	Çalışkandır ve verilen her görevi hakkıyla yapar.
Yapboz parçası (2) Tuğla (1)	Ait olduğu grubun ayrılmaz bir parçasıdır.
Tohum (1)	Zaman içerisinde olgunlaşır ve dallarını dış dünyaya uzatır.
Yıldız (1)	Drama sürecinde deneyimledikleri ve öğrendikleri ile daha çok parlar.
Takım oyuncusu (1)	İşbirliği içerisinde hareket eder.
Yolcu (1)	Öğrenme yolculuğunda durmadan ilerleyerek kendini geliştirir.
Astranot (1)	Keşfe çıkmış astranot gibidir çünkü meraklı ve heyecanlıdır.
Oksijen (1)	Katılımcı olmadan drama devamlılığını sürdüremez.
Patlamış Mısır (1)	Bazen çok hareketli ve devinim halindedir bazen de çok dingindir.

Tablo 4 incelendiğinde, sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama katılımcısına ilişkin 61 metafor oluşturduğu görülmektedir. Metaforlar incelendiğinde; en fazla oyuncu (f=27), çocuk (f=16) ve seyirci (f=5) metaforlarının tekrar ettiği görülmektedir. Ayrıca işçi arı (f=3), yapboz parçası (f=2), tuğla (f=1), tohum (f=1), yıldız (f=1), takım oyuncusu (f=1), yolcu (f=1), astronot (f=1), oksijen (f=1) ve patlamış mısır (f=1), sınıf öğretmeni adayları tarafından üretilen metaforlar arasında yer almaktadır.

Sınıf öğretmeni adayları tarafından yaratıcı drama katılımcısına yönelik oluşturulan metaforlara ilişkin sunulan gerekçeler incelendiğinde, "*Oyuncu*" metaforu ile yaratıcı drama katılımcısının; drama çalışmalarının merkezinde olan ve her rolün hakkını vererek oynayan kişi olduğu vurgulanmıştır. "*Çocuk*" metaforu ile drama katılımcısının; neşeli, mutlu, meraklı ve istekli olan, eğlenmekten zevk alan, başkası ne der diye düşünmeden özgür bir şekilde içinden geldiği gibi davranan ve düşüncelerinin sınırı olmayan kişiler olması gerektiği belirtilmiştir. "*Seyirci*" metaforuna yönelik olarak drama katılımcısının süreci gözlemleyen ve değerlendiren iyi bir iç izleyici olduğuna ilişkin gerekçeler sunulmuştur. Drama katılımcısının çalışkanlığına ve verilen her görevi iyi yapması "*İşçi Arı*" metaforu ile desteklenmiştir. Yaratıcı drama katılımcısının "*Yapboz Parçası*" ve "*Tuğla*"ya benzetilmesi ile ait olduğu grubun ayrılmaz bir parçası olduğuna ilişkin yönü vurgulanmıştır. "*Tohum*" metaforu ile drama katılımcısının zaman içerisinde olgunlaşan ve dallarını dış dünyaya uzatarak çevresiyle etkileşim içinde bulunması gereken bir yönünün olması gerektiği vurgulanmıştır. "*Yıldız*" metaforu ile drama katılımcısının deneyim yoluyla yaparak, yaşayarak öğrendiğine ve öğrendiklerinin yaşamına anlam kattığına dikkat çekilmiştir. "*Takım Oyuncusu*" metaforu ile katılımcıların işbirliği içerisinde hareket etmesi gerektiği ifade edilmiştir. "*Yolcu*" metaforuna ilişkin sunulan gerekçede, drama katılımcısının kişisel ve mesleki gelişimini sürekli destekleyen bir

yapıda olduğu vurgulanmıştır. "*Astranot*" metaforu ile katılımcının öğrenmeye istekli ve meraklı bir kişiliğinin olmasına yönelik ifadelere yer verilirken; "*Oksijen*" ile drama çalışmalarının en önemli ve olmazsa olmaz bileşeninin katılımcılar olduğu belirtilmiştir. "*Patlamış Mısır*" metaforu ile de katılımcıların bazen hareketsiz bazen de eylem ve devinim içerisinde olmaları gerektiğine yönelik özelliğine dikkat çekilmiştir. Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı dramada katılımcı bileşenine ilişkin kullandıkları metaforlar genel olarak incelendiğinde, ortaya çıkan metaforların katılımcıların sürecin hem izleyicisi hem de oyuncusu olma özelliğini yansıttığı görülmektedir.

Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı dramanın bileşenlerinden konuya ilişkin metaforları Tablo 5'te verilmiştir.

Tablo 5

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yaratıcı Drama Konusuna İlişkin Metaforları

Metafor	**Metafora İlişkin Gerekçeler**
Hayat (15)	Gerçekçidir. Çünkü herhangi bir sınırlaması yoktur. Çevremizde olan her şey drama konusu olabilir. Hayata dair her şey kullanılabilir.
Hayal (7)	Konuyu değiştirmek size kalmıştır. Hayalimizi kendimiz yönetebiliriz. İmkânsızlıklar gerçekleşebilir. Hayalimizde kurgularız.
Masal (3)	Kişinin dünyasıyla alakalıdır İçerisinde aklımıza gelmeyen sahneler, eğlenceli hikâyeler olabilir. Gerçeklerle sınırlandırılamaz.
Gökkuşağı (3)	İstediğimiz rengi seçebiliriz sınır yoktur. Her konudan renk vardır.
Okyanus (2)	Ucu bucağı yoktur.
Doğa (2)	Öğretici her konu olabilir İçerisinde birçok şeyi barındırır.
Sayı (2)	Sonu, sınırı yoktur. Sonsuza kadardır.
Evren (2)	Çok geniştir.
Kitap (2)	Her kişiye hitap edecek bir konusu olur.
Dünya (2)	Her şey derste işlenebilir. Her şey olabilir.
Uzay (1)	Çünkü sonsuz bir boşluk gibidir.
Günlük yaşam (1)	Günlük yaşamdan kopuk değildir.
Su (1)	Olmazsa olmazdır.
Güneş (1)	Tohumun gün yüzüne çıkması için ve dallarını uzatabilmesi için gereklidir.
Kar tanesi (1)	Hiçbiri birbirine benzemez, özgündür.
Renk (1)	Birçok çeşit vardır
Akarsu (1)	Sürekli konuları genişler ve değişime uğrar
Açık uçlu soru (1)	Altını bizim doldurmamız gerekebilir

Tablo 5 incelendiğinde, sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama konusuna ilişkin 48 metafor oluşturduğu görülmektedir. Bunlar incelendiğinde, en fazla hayat (f=15), hayal (f=7), masal (f=3) ve gökkuşağı (f=3) metaforlarının belirtildiği görülmektedir. Ayrıca okyanus (f=2), doğa (f=2), sayı (f=2), evren (f=2), kitap (f=2), dünya (f=2), uzay (f=1), günlük yaşam (f=1), su (f=1), güneş (f=1), kar tanesi (f=1), renk (f=1), akarsu (f=1) ve açık uçlu soru (f=1), sınıf öğretmeni adayları tarafından üretilen metaforlar arasında yer almaktadır.

Sınıf öğretmeni adayları tarafından yaratıcı drama konusuna ilişkin oluşturulan metaforlara sunulan gerekçeler incelendiğinde; "*Hayat*", "*Gökkuşağı*", "*Okyanus*", "*Sayı*", "*Doğa*", "*Evren*", "*Kitap*", "*Dünya*" ve "*Uzay*" metaforları doğrultusunda, her şeyin dramanın konusu olabileceğine ilişkin gerekçeler sunulmuştur. "*Günlük Yaşam*" metaforu ile yaratıcı drama konusunun bireylerin günlük yaşantıları ile doğrudan ilişkili olduğuna yönelik gerekçeler belirtilmiştir. "*Su*" ve "*Güneş*" metaforları ile yaratıcı drama konusunun en önemli bileşenlerden biri olduğu vurgulanmıştır. Yaratıcı drama konusunun sınırlandırma olmadan çok çeşitli olabileceği, "*Masal*", "*Hayal*", "*Kar Tanesi*", "*Renk*", "*Akarsu*" ve "*Açık Uçlu Soru*" metaforlarına yönelik üretilen gerekçelerle ortaya konmuştur. Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama bileşenlerinden konuya ilişkin kullandıkları metaforlar incelendiğinde, ortaya çıkan metaforlarda konunun gerçekçiliğine ve çok çeşitliliğine vurgu yaptığı görülmektedir.

Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı dramanın bileşenlerinden drama tekniklerine ilişkin metaforları Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yaratıcı Drama Tekniklerine İlişkin Metaforları

Metafor	**Metafora İlişkin Gerekçeler**
Ampul (7)	Verilen teknikler o yıldızların parlamasını sağlar. Dramayı kavramaya daha çok yardımcı olur Yol gösterir.
Işık (3)	Teknikler etkileri yolumuzu aydınlatır.
Yol haritası (1)	Varacağımız yeri gösterir.
Yol işaretleri (1)	Nereye gideceğimizi gösterir.
Tiyatro teknikleri (3)	Doğaçlama yapılır. Çünkü tiyatronun alt bir dalı olabileceğini düşünüyorum. Tiyatrodaki tekniklerle çok benzemektedir Benzerlik gösterir.
Doğaçlama (3)	O an gerçekleşir. Canlandırmalarda verdiğimiz tepkiler anında olan şeylerdi O an karar veririz.
Bel kemiği (1)	O teknikler olmadan drama olmaz.
Baharat (1)	Tadı tuzudur
Araba aksesuarı (1)	Bir bütünün ayrılmaz parçasıdır
Bir elin beş parmağı (1)	Parmakların hepsi işe yarar birini diğerinden eksik düşünemeyiz.
Renkli çorap (1)	Çeşitleri çok ve canlıdır.
Renk paleti (1)	İstenilen durumlarda yaratıcı dramaya çeşitlilik katar.
Yemek pişirme aleti (1)	Her konuyu işlerken farklı teknik kullanılır.
Çanta (1)	İçinde her türlü eşya bulunur.
Ağaç (1)	Çünkü teknikler birbiriyle iç içedir. Çünkü birçok dala ayrılır.

Tablo 6 incelendiğinde, sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama tekniklerine ilişkin 28 metafor oluşturduğu görülmektedir. Bunlar incelendiğinde, en fazla ampul (f=7), ışık (f=3), tiyatro teknikleri (f=3) ve doğaçlama (f=3) metaforlarının belirtildiği görülmektedir. Ayrıca yol haritası (f=1), yol işaretleri (f=1), tiyatro teknikleri (f=1), bel kemiği (f=1), baharat (f=1), araba aksesuarı (f=1), bir elin beş parmağı (f=1), renkli çorap (f=1), renk paleti (f=1), formül (f=1), yemek pişirme aleti (f=1), çanta (f=1) ve ağaç (f=1), sınıf öğretmeni adayları tarafından üretilen metaforlar arasında yer almaktadır.

Sınıf öğretmeni adayları tarafından yaratıcı drama teknikleri için oluşturulan metaforlara ilişkin sunulan gerekçeler incelendiğinde; "*Ampul*", "*Işık*", "*Yol Haritası*" ve "*Yol İşaretleri*" metaforları için drama tekniklerinin yol gösterici olduğu ve drama sürecinde amaçlara ulaşmak için yararlanılabilecek araç oldukları ifade edilmiştir. "*Tiyatro Teknikleri*" metaforu için drama çalışmalarında kullanılan tekniklerin tiyatrodan beslendiğine yönelik gerekçeler sunulmuştur. "*Doğaçlama*" metaforu ile dramanın olmazsa olmaz tekniğinin doğaçlama olduğuna ve aslında doğaçlamanın tüm tekniklerin temelli olduğuna yönelik gerekçeler ifade edilmiştir. "*Bel Kemiği*", "*Baharat*" ve "*Araba Aksesuarı*" metaforları ile drama tekniklerinin diğer bileşenlerin ayrılmaz bir parçası olduğu, önemli olarak görülmeleri gerektiği belirtilmiştir. "*Bir Elin Beş Parmağı*", "*Renkli Çorap*", "*Renk Paleti*", "*Yemek Pişirme Aleti*", "*Çanta ve Ağaç*" metaforları ile tekniklerin çok çeşitli olduğu ve farklı disiplinlerde de seçilerek veya uyarlanarak kullanılabileceği vurgulanmıştır. Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama tekniklerine ilişkin kullandıkları metaforlar genel olarak incelendiğinde, yaratıcı drama tekniklerinin yol göstericiliğine işaret edildiği görülmektedir.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Bu araştırmada, sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama kavramına ve yaratıcı dramanın bileşenlerine yönelik geliştirdikleri metaforlar ve bu metaforlara ilişkin sundukları gerekçeler incelenmiştir. Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama kavramına ilişkin kullandıkları metaforlara bakıldığında en çok "oyun" metaforunu kullandıkları anlaşılmaktadır. Yaratıcı drama; canlandırma odaklı bir çalışmadır ve bu canlandırma süreçlerinde oyunun genel özelliklerinden yararlanılır (Adıgüzel, 2020; San, 2006). Yaratıcı drama, bir yöntem ve bir disiplin olarak oyunun özelliklerini ve etkisini eğitim ortamında göstermektedir (Adıgüzel, 2020; San, 2006; Üstündağ, 2002; Önder, 2012). Yaratıcı drama ve oyun arasındaki bu ilişki, oyunun neden en çok kullanılan metafor olduğunu açıklamaktadır.

"Oyun" metaforunu, sırasıyla "hayat", "hayal", "tiyatro", "çocuk", "özgürlük" ve "gökyüzü" metaforları izlemektedir. Bu metaforlar; zevk vermesi, özgür hissettirmesi, eğlenceli bulunması, yaşantımızdan anlar ve parçalar taşıması, hayatımızdaki duyguları içermesi, bireysel farklılıkları içermesi, tüm insanlara hitap etmesi, farklı hikayeleri dile getirmesi gerekçeleri ile birlikte sunulmuştur. Yaratıcı drama, grup etkinliklerini ve grup üyelerinin bireysel deneyimlerini/yaşantılarını temel alan bir süreçtir (Adıgüzel, 2020; San, 2006). Yaratıcı drama, öğrenme süreçlerinde bireylerin duyuşsal deneyimlerini, hayal gücünü ve imgesel düşünme becerilerini harekete geçirmede etkili bir yöntemdir ve bireylerin öğrenme süreçlerine aktif olarak katılımını desteklemektedir. Önder'e (2012) göre drama çalışmaları, yaşantılara dayalı, hareket ve etkileşim yoluyla, sosyal, tartışmaya dayalı, yaparak ve yaşayarak, duygusal ve iş birliği temelli öğrenme süreçlerini bir arada kullanma olanağı sunmaktadır. Yaratıcı drama, özellikleri ve çok yönlü işlevselliği nedeniyle her türlü ortamda, özellikle yaşantılara dayalı öğrenmeyi gerçekleştirmede etkili bir disiplin ve yöntemdir. Yaratıcı

drama; bireyin yaratıcılığını geliştirme, bilgiye ulaşma yollarını öğretme, kişinin sağlıklı ve uyumlu bir kimlik geliştirmesini destekleme konusunda etkili olup; öğrencileri edilgen öğrenme ortamlarından uzaklaştırarak onlara daha etken ve katılımcı ortamlarda öğrenme fırsatı sağlar (Adıgüzel, 2020; Freeman ve diğeleri 2003). Çalışma kapsamında elde edilen metaforlar ve bu metaforlara ilişkin gerekçelerden yola çıkılarak, bunların yaratıcı dramanın amaçlarını ve özelliklerini yansıtma durumu incelendiğinde, tamamının yaratıcı dramanın amaçlarını ve/veya özelliklerini yansıttığı söylenebilir.

Adıgüzel (2009) tarafından yapılan çalışmada da katılımcıların sundukların metaforlar ve bu metaforlara yönelik açıklamaları, araştırma bulguları ile benzerlik göstermektedir. Katılımcılar, kullandığı metaforların ardındaki nedenleri; kendini tanıma, iletişim kurma, empati geliştirme, iş birliği yapma, duyguların sağlıklı bir şekilde ifade edilmesi, üst düzey düşünme becerilerinin ve yaratıcılığın geliştirilmesi, olaylara karşı farklı bakış açıları kazanma, sosyalleşme, soyut kavramları somutlaştırma, ahlaki ve ruhsal değerleri geliştirme olarak belirtmişlerdir. Benzer şekilde, Gündoğan ve Ergenekon (2019) tarafından çocuk gelişimi ön lisans öğrencilerinin metaforlar yoluyla tespit etmeye çalıştıkları dramaya ilişkin algıları da bu çalışmadan elde edilen metaforlarla benzerlik göstermektedir. Katılımcılar; dramanın yaşamı yansıtmasına, canlandırmaların olmasına, rahatlatıcı yönüne, bilgi ve beceri kazandırmasına, yaratıcılığı ortaya çıkarmasına vurgu yapmıştır. Benzer çalışmalarda da katılımcılar dramayı; hayal, ayna, renk, gökkuşağı (Mentiş Taş, 2013); oyun, televizyon, gökkuşağı, eğlence (İşyar, 2017); hayat, gökkuşağı, oyun, tiyatro (Yüksel ve diğerleri, 2016); hayat, gökkuşağı, maske (Yarar Kaptan ve Oğuz Namdar, 2021); oyun, hayat, tiyatro, gökkuşağı (Onur Sezer ve Bağçeli Kahraman, 2021), tiyatro, hayat, okul, ayna (Şahin Kalyon ve Aksoy, 2017) metaforları ile açıklamışlardır. Bu doğrultuda, araştırma sonuçlarının ilgili alan yazında yapılan çalışmaların sonuçları ile benzerlik gösterdiği söylenebilir.

Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama eğitmenine ilişkin en çok kullandıkları metafor, "yönetmen"dir. Bu metaforu, "rehber", "pusula", "sanatçı" ve "mum" metaforları izlemektedir. Bu metaforlar, liderin film yönetmeni gibi senaryoyu hazırlaması ve ders sürecini planlaması, gerektiğinde kendisinin de bir katılımcı ya da oyuncu olması, katılımcıların önünü aydınlatması, süreçte aktif rol alarak bireylere rehberlik etmesi, katılımcıların kendilerini güvende ve rahat hissedecekleri ortamlar oluşturması gerekçeleri ile birlikte sunulmuştur. Oluşturulan metaforlarda ve gerekçelerde yaratıcı drama liderinin/eğitmeninin; yönlendirici ve katılımcılara rehberlik eden; süreç içerisinde bir engel ya da tıkanma olduğu zaman sürecin akışını değiştirebilen; süreci tasarlayan, biçimlendiren, yöneten, kuramsal ve uygulamalı çalışmalarda yeterli olan; her katılımcının duygu ve düşüncelerinin değerli olduğunu hissettirerek kültürel ve bireysel farklılıklara sahip olan gruplarda katılımcıların tüm düşünce ve davranışlarını ifade edebilecekleri bir ortam tasarlayan; süreç içerisinde katılımcılara önyargısız, hoşgörülü, eşit mesafede, saygılı, alçakgönüllü ve tarafsız yaklaşan; katılımcıların kişiliklerine yönelik eleştirilerde bulunmayarak tutum ve davranışlarıyla güven ortamı oluşturan; kişisel ve mesleki gelişimini sürekli destekleyen; katılımcıların özelliklerine uygun etkinlikler ve atölyeler geliştirerek gerek kuramsal gerekse uygulama açısından neyi ne zaman yapacağını bilen; drama sınıfında düzeni ve yönetimi sağlamak için yönergeleri açık, kısa ve anlaşılır bir biçimde veren; bütün sürecin sorumluluğunu üstlenen en önemli bileşenlerden biri olduğuna ilişkin özelliklerine vurgu yapıldığı görülmektedir.

Adıgüzel'e (2020) göre yaratıcı drama eğitmeni, katılımcılara "rehberlik" eden kişidir. Drama lideri/eğitmeni, yaratıcı dramanın bütün süreçlerine hâkim olan, teorik ve uygulamalı çalışmalarda yeterli beceriye sahip, yaratıcı dramayı kendi çalıştığı alanda etkin bir araç olarak kullanabilen kişidir

(Adıgüzel, 2020). Drama sürecinde katılımcıların kendilerinin farkına vararak gelişim gösterebilmesi, duygu ve görüşlerini dramatik etkinlikler aracılığıyla ifade edebilmesi için önceden tasarlanmış bir sürece ve bu sürece hâkim olan ve katılımcılara yol gösteren bir lidere ihtiyaç vardır (Köksal Akyol ve Dalbudak Pekdemir, 2016; Kara, 2010). Lider drama sürecinin en temel ögelerinden biri olup, sürece ilk hareketi veren ancak bu sürecin nasıl gelişip, sonuçlanacağını bilmeyen ancak çalışmanın olası aksayan yönlerinde rehberlik eden kişidir (Adıgüzel, 2020). San (1990) drama eğitmeni/liderinin sahip olması gereken özellikleri; tiyatro terminolojisini bilme, tiyatro bilimiyle ilgilenmiş olma, oyun pedagojisi bilgilerine sahip olma ve oyun biçimini tanıma olarak sıralamıştır. Lider/drama eğitmeni, sürecin tamamını belirlemekle birlikte, katılımcıyı da merkeze alan, eğitimci ve yönlendirici, sonuçtan öte sürece önem veren kişidir (Tuzcuoğlu ve Adıgüzel, 2021).

Eğitmen/liderin sahip olması gereken bu özellikler ve yol gösterici tavrı ile öğretmen adayları tarafından yapılan metaforlar uyumludur. Metaforlar ve bu metaforlara ilişkin gerekçelerden yola çıkılarak, bunların drama eğitmeninin özelliklerini yansıtma durumu incelendiğinde, büyük çoğunluğunun yaratıcı drama eğitmeninin sahip olması gereken özellikleri yansıttığı söylenebilir. İlgili alan yazında yapılan çalışmalarda, katılımcıların yaratıcı drama eğitmenine ilişkin ürettikleri metaforların; orkestra şefi, güneş, rehber (Yarar Kaptan ve Oğuz Namdar, 2021), rehber, yol gösterici, lider, yönetmen, güneş (Onur Sezer ve Bağçeli Kahraman, 2021), lider, yol gösterici, yönetmen, rehber (Yüksel ve diğerleri, 2016) olduğu görülmüştür. Daha önce yapılan çalışmaların bulguları ile araştırma sonuçlarının benzerlik gösterdiği görülmektedir.

Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama mekânına ilişkin oluşturdukları metaforlara bakıldığında, en çok "sahne" ve "oyun alanı" metaforlarını kullandıkları anlaşılmaktadır. Bu metaforları; "ev", "dünya", "şehir merkezi" ve "uzay" metaforları izlemektedir. Bu metaforlar, drama mekânın; performansların sergilendiği bir sahneye benzetilmesi, oyunlar oynayarak öğrenilen ve bazen de sokak oyunlarının farklı versiyonlarının deneyimlendiği bir alan olması, kendini güvende hissedebileceği bir yer olarak görülmesi, ihtiyaca göre istenilen yere dönüştürülebilmesi ve şekil verilebilmesi gibi gerekçeleri ile birlikte sunulmuştur.

Yaratıcı dramada mekânın; güvenli bir biçimde hareket edilmesini sağlayan uygun bir ortamdır. Mekânın taşıması gereken özelliklerin başında, eğitim ortamlarına dönüştürülebilir olması, yaratıcı drama ortamını zenginleştirici her türlü materyali barındırması, drama çalışmalarının niteliğine göre çeşitlendirilebilmesi, etkinlik ve canlandırmalar yoluyla birçok ürünün ortaya konulduğu ortam olması, bireylere demokratik davranış ve tutum kazandırabilecek bir yapıda olması gerektiği vurgulanmıştır (Adıgüzel, 2020). Yaratıcı dramada mekânın birincil derecede önemi yoktur ve asgari şartların sağlanması halinde birçok farklı mekân kullanılabilir (Tuzcuoğlu ve Adıgüzel, 2021). Drama etkinlikleri, okul ortamında yapılabileceği gibi; kütüphane, müze, pazar yeri, park gibi okul dışı ortamlarda da gerçekleştirilebilir (Köksal Akyol ve Dalbudak Pekdemir, 2016). Araştırma bulguları, Yarar Kaptan ve Oğuz Namdar (2021) tarafından yapılan çalışmaların bulguları ile de paralellik göstermektedir, bu çalışmada da öğretmenler drama mekânına ilişkin olarak; ev, evren, dünya, oyun parkı metaforlarını kullanmışlardır. Bu çalışma kapsamında elde edilen metaforlar ve gerekçelerinin, yaratıcı drama mekânının özelliklerini yansıtma durumu değerlendirildiğinde, tamamının yaratıcı drama mekânının en az bir özelliğini yansıttığı söylenebilir.

Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama katılımcısına ilişkin oluşturdukları metaforlar incelendiğinde en sık "oyuncu" metaforunu kullandıkları görülmektedir. Daha sonra sırasıyla

"çocuk", "seyirci" ve "işçi arı" metaforları yer almaktadır. Araştırma bulguları, benzer çalışmalarda drama katılımcıları için kullanılan çocuk, oyuncu, hamur (Yarar Kaptan ve Oğuz Namdar, 2021), oyuncu, hamur, çiçek (Onur Sezer ve Bağçeli Kahraman, 2021), oyuncu, çocuk, hamur (Yüksel ve diğerleri, 2016) metaforları ile benzerlik göstermektedir. Bu metaforlar, drama katılımcısının; drama çalışmalarının merkezinde olan ve her rolün hakkını vererek oynayan, özgür bir şekilde içinden geldiği gibi davranan ve düşüncelerinin sınırı olmayan kişiler olması, süreci gözlemleyen ve değerlendiren iyi bir iç izleyici olması gerekçeleri ile birlikte sunulmuştur.

Yaratıcı drama katılımcısı; drama çalışmalarının en önemli bileşenlerinden biridir. Yaratıcı dramada seyirci yoktur, seyredenler aynı zamanda çalışma ortamında bulunan katılımcılardır. Bu durum da onları hem oyuncu hem iç izleyici yapar (Adıgüzel, 2020). Katılımcılar; drama sürecinde olmaya gönüllü, meraklı ve istekli olma; süreçte kendi yaşantıları ile dramadaki yaşantılarını ilişkilendirerek ve yaparak-yaşayarak öğrenme; öğrendiklerini sorgulama; kişisel ve mesleki gelişim sürecine önem verme; kendisini ve diğer katılımcıları olumsuz etkileyecek tavırlardan uzak durma; diğer katılımcılarla işbirliği içerisinde çalışma; çalışma öncesinde gerekli hazırlıkları yapma; istenildiğinde role girme ve rol içinde kalma; bedenini, sesini, dilini ve ortamı etkili bir biçimde kullanma; grubun aktif bir parçası olarak bazen eylem, devinim ve hareket halinde olmaya bazen ise yere yatıp rahatlatıcı etkinliklere katılmaya hazırlıklı olma gibi özellikleri taşımaktadır (Adıgüzel, 2020; Adıgüzel ve diğerleri 2007; Sefer ve Akfırat, 2009). Çalışma kapsamında oluşturulan metaforlar ve bu metaforlara ilişkin gerekçelerden yola çıkılarak, bunların yaratıcı drama katılımcısının özelliklerini yansıtma durumu incelendiğinde, büyük çoğunluğunun yaratıcı drama katılımcısının en az bir özelliğini yansıttığı söylenebilir.

Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama konusuna ilişkin oluşturduğu metaforlar incelendiğinde, en fazla "hayat" metaforunun kullanıldığı belirlenmiştir. Bu metaforu; "hayal", "masal" ve "gökkuşağı" metaforları izlemektedir. Bu metaforlara ilişkin olarak dramada her şeyin konu olabileceği, gerçekçi olması ve yanı sıra hayalde kurgulanabilmesi, kişinin dünyasıyla ilişkili olması gerekçeleri sunulmuştur. Alınan cevaplarda, dramada konunun yaşantıya ve yaşamdaki pek çok duruma ilişkin çeşitli değişkenler sunması; yaratıcı drama çalışmalarının en temel bileşenlerinden biri olması ve çok çeşitli ve farklı kaynaklardan beslenebilmesi gibi özelliklerine dikkat çekildiği görülmektedir. Dramanın konusu, özel hayatlar ve evrensel değerlere ters düşen durumlar dışında "her şey" olabilir. Drama çalışmalarında konu; bir gazete haberinden, televizyon reklamına, fotoğraftan, nesneye kadar herhangi bir olaydan, sanat alanlarından, fotoğraftan, karikatürden ve yazınsal türlerden seçilebilmektedir (Adıgüzel, 2013). Yaratıcı dramda konu seçilirken, katılımcıların yaşantılarından yola çıkılır ve üzerinde çalışılacak konuda kurgu ve gerçek bir aradadır (Tuzcuoğlı ve Adıgüzel, 2021). Çalışma kapsamında ortaya çıkan metaforlar ve bu metaforlara ilişkin gerekçelerden yola çıkılarak, bunların yaratıcı dramada konunun özelliklerini yansıtma durumu incelendiğinde, tamamının yaratıcı dramada konunun en az bir özelliğini yansıttığı söylenebilir.

Katılımcıların yaratıcı drama tekniklerine ilişkin oluşturduğu metaforlar; "ampul", "ışık", "tiyatro teknikleri" ve "doğaçlama" metaforlarıdır. Sunulan gerekçeler incelendiğinde, drama tekniklerinin yol gösterici olduğu ve drama sürecinde amaçlara ulaşmak için yararlanılabilecek araçlar olduklarına vurgu yapılmıştır. Drama tekniklerinin amaca ulaşmak için önemli birer araç olduğu, bu tekniklerin büyük bir çoğunluğunun tiyatro teknikleri ile benzeştiği ve oradan beslendiği bilinmektedir (Adıgüzel, 2020). Dramada çatışma durumlarının giderilmesinde ve problem durumlarının çözülmesinde birçok teknik kullanılır. Birçok teknik kullanılıyor olması ile birlikte

dramanın en önemli tekniklerden biri, canlandırma aşamasında kullanılan "doğaçlama" tekniğidir. Doğaçlamanın kullanılmadığı bir drama sürecinden bahsetmek mümkün değildir (Adıgüzel, 2020; Köksal Akyol ve Dalbudak Pekdemir, 2016). Yaratıcı drama teknikleri, dramanın yapılandırılmasında önemli bileşenlerden biri olarak yer alır ve farklı disiplin alanlarında dramanın kullanılması, dramanın disiplinler arası bir alan olmasını ve tekniklerin çeşitliliği ile zenginliğini arttırır. Bu çalışma kapsamında elde edilen metaforlar ve gerekçelerinden yola çıkılarak, bunların yaratıcı drama tekniklerinin özelliklerini yansıtma durumu incelendiğinde, tamamının yaratıcı drama tekniklerinin özelliklerini yansıttığı söylenebilir.

Araştırma sonuçları doğrultusunda, öğretmen adaylarının dramaya ve dramanın bileşenlerine ilişkin metaforik algılarının olumlu olduğu söylenebilir. Bu çalışmanın bir sınırlılığı olarak, katılımcı olarak yer alan öğretmen adaylarının aynı eğitim sürecini deneyimlemiş bireyler olması sebebiyle daha sonra yapılacak olan çalışmalarda farklı üniversitelerde öğrenim gören öğretmen adaylarının metaforik algıları karşılaştırmalı olarak incelenebilir. Daha sonra yapılacak çalışmalara öğretmenler de dâhil edilerek, öğretmen adaylarının ve öğretmenlerin dramaya yönelik algılarını daha detaylı olarak incelemek amacıyla, odak grup görüşmesi, eylem araştırması gibi yöntemlerle veri toplama süreci desteklenerek nitel araştırma modelinde veya karma desende araştırmalar planlanabilir. Bu araştırma, sınıf öğretmeni adaylarıyla sınırlıdır, ileride yapılacak çalışmalarda, diğer branş öğretmeni adayları ve çeşitli branş öğretmenleri ile de çalışmalar planlanarak daha büyük örneklem gruplarıyla karşılaştırmalı olarak metafor çalışmaları yapılabilir. Araştırma bulguları göz önüne alındığında, her ne kadar öğretmen adaylarının kavramlara ilişkin algılarının olumlu ve yeterli düzeyde olduğu gözlemlenmiş olsa da öğretmen adaylarının kavramsal düzeydeki bilgilerini arttırmak ve uygulamadaki yetkinliklerini geliştirmeye katkı sağlamak amacıyla drama derslerinin saatinin, uygulama sürecini de kapsayacak şekilde arttırılması önerilebilir.

Kaynakça

Adıgüzel, H. Ö. (2006). Yaratıcı drama kavramı, bileşenleri ve aşamaları. *Yaratıcı Drama Dergisi, 1*(1), 17–27.

Adıgüzel, H. Ö. (2009). Determination and comparison of German and Turkish participants' perceptions of creative drama through the metaphor (simile) method. *Eğitim ve Bilim, 34*(153), 25–37.

Adıgüzel, H. Ö., Üstündağ, T. ve Öztürk, A. (2007). *İlköğretimde drama* A. Öztürk (Ed.). Anadolu Üniversitesi.

Adıgüzel, Ö. (2020). *Eğitimde yaratıcı drama.* Yapı Kredi Yayınları.

Aykaç, N. ve Ulubey, Ö. (2008). Yaratıcı drama yöntemi ile yapılandırmacılık ilişkisinin 2005 MEB ilköğretim programlarında değerlendirilmesi. *Yaratıcı Drama Dergisi, 3*(6), 25–44.

Çoban, A. ve Çeçen, M. (2013). Türkçe öğretmen adaylarının drama uygulamalarına ilişkin algıları. *Eğitimde Kuram ve Uygulama, 9*(4), 334–353.

Fraenkel, J. R. ve Wallen, N. E. (2009). *How to design and evaluate research in education* (7th ed.). McGraw Hill Higher Education.

Freeman, G., Sullivan, K. ve Fulton, C. (2003). Effects of creative drama on self-concept, social skills, and problem behavior. *The Journal of Educational Research, 96*(3), 131–138.

Gündoğan, A. ve Ergenekon, E. (2019). "Drama hayattır" bir metafor analizi çalışması. *Kastamonu Education Journal, 27*(4), 1777–1786.

İşyâr, Ö. Ö. (2017). *Sınıf öğretmenlerinin eğitimde drama kullanımına ilişkin yeterlilik algıları ve drama kavramına yönelik metaforları ile görüşlerinin incelenmesi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Mersin Üniversitesi.

Kalyon, D. Ş. ve Aksoy, P. (2017). Sınıf öğretmeni adaylarının "drama" kavramına ilişkin algıları: Bir metafor çalışması. *SDU International Journal of Educational Studies, 4*(2), 110-126.

Kaptan, S. Y. ve Namdar, A. O. (2021). Sınıf öğretmenlerinin yaratıcı drama ve değerlere ilişkin metaforik algıları. *Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 1*(1), 1–15.

Kara, Ö. T. (2010). *Dramayla öykü oluşturma yönteminin ilköğretim ikinci kademe öğretimine etkisi* [Yayımlanmamış doktora tezi]. Selçuk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Karaosmanoğlu, G. ve Metinnam, İ. (2022). Üniversite öğrencileri drama dersini neden seçiyorlar?: Ankara Üniversitesi örneği. *Yaratıcı Drama Dergisi, 17*(2), 139–162.

Kayıran, B. K. (2018). Sınıf öğretmenliği adaylarının yaratıcı dramaya ilişkin algıları ve tutumları üzerine bir çalışma. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 31*(2), 679–708.

Köksal Akyol, A. ve Dalbudak Pekdemir, Z. (2016). Dramada kullanılan teknikler. S. Erdoğan (Ed.), *Çocuk ve drama* (s. 64–78). Anadolu Üniversitesi Yayınları.

Leung, L. (2015). Validity, reliability, and generalizability in qualitative research. *Journal of Family Medicine and Primary Care, 4*(3), 324–327.

McMillan, J. H. (2004). *Educational research: Fundamentals for the consumer* (4th ed.). Allyn & Bacon.

Mentiş Taş, A. (2013). Metaphors: The elementary school teacher candidates come up with relation to the concept of "drama". *Creative Education, 4*(7), 440–445.

Metinnam, İ. (2019). Sınıf öğretmenliği adaylarının yaratıcı drama oturumu planlama sürecinde yaşadıkları sorunların incelenmesi. *Yaratıcı Drama Dergisi, 14*(2), 219–242.

Miles, M. B. ve Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook.* Sage.

Önder, A. (2012). *Yaşayarak öğrenme için eğitici drama* (9. baskı). Nobel Yayıncılık.

Saban, A. (2008a). Okula ilişkin metaforlar. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, 55*(55), 459–496.

Saban, A. (2008b). İlköğretim I. kademe öğretmen ve öğrencilerinin bilgi kavramına ilişkin sahip oldukları zihinsel imgeler. *İlköğretim Online, 7*(2), 421–455.

San, İ. (1990). Eğitimde yaratıcı drama. *Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 23*(2), 573–574.

San, İ. (1996). Yaratıcılığı geliştiren bir yöntem ve yaratıcı bireyi yetiştirme bir disiplin: Eğitsel yaratıcı drama. *Yeni Türkiye Dergisi, 7*, 148–160.

San, İ. (2006). Eğitimde yaratıcı drama. H. Ö. Adıgüzel (Ed.), *Yaratıcı drama (1985–1998 yazılar)* içinde (s. 46–58). Naturel Yayıncılık.

Sefer, S. R. ve Akfırat, N. (2009). Yaşam becerilerinin kazandırılmasında yaratıcı drama yönteminin kullanılması. *Yaratıcı Drama Dergisi, 4*(8), 99–112.

Sezer, G. O. ve Kahraman, P. B. (2021). Temel eğitim öğretmen adaylarının dramaya ilişkin metaforları. *Milli Eğitim Dergisi, 50*(230), 509–533.

Shenton, A. K. (2004). Strategies for ensuring trustworthiness in qualitative research projects. *Education for Information, 22*(2), 63–75.

Şahin Kalyon, D. ve Aksoy, P. (2017). Sınıf öğretmeni adaylarının "drama" kavramına ilişkin algıları: Bir metafor çalışması. *SDU International Journal of Educational Studies, 4*(2), 110–126.

Tuzcuoğlu, S. ve Adıgüzel, Ö. (2021). Eğitmen, konu, grup, mekân bağlamında yaratıcı drama ve forum tiyatro. *Yaratıcı Drama Dergisi, 16*(1), 103–130.

Üstündağ, T. (2002). *Yaratıcı drama öğretmeninin günlüğü* (4. baskı). Pegem Akademi Yayıncılık.

Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2016). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri.* Seçkin Yayıncılık.

Yüksel, A., Akyol, T. ve Şahin, B. F. (2016). Öğretmen adaylarının dramaya ilişkin algılarının belirlenmesi. *The Journal of Academic Social Science Studies, 53,* 413–432.

Yüksel, A., Akyol, T. ve Şenol, F. B. (2019). Öğretmen adaylarının dramaya ilişkin algılarının belirlenmesi. *The Journal of Academic Social Science Studies, 12*(53), 413–432.

Zhang, Y. ve Wildemuth, B. M. (2009). Qualitative analysis of content. *Applications of Social Research Methods to Questions in Information and Library Science, 308*(319), 1–12.

Yaratıcı Drama Dergisi 2025, 20(2), 1-20

https://dergipark.org.tr/tr/pub/ydrama

How Do Prospective Primary School Teachers Perceive Creative Drama? A Metaphor Analysis

Burak Cesur[1], Bilge Kuşdemir Kayıran[2]

Article Info

DOI: 10.21612/yader.2025.008

Article History

Received: 20.10.2024

Accepted: 20.06.2025

Keywords

Creative drama

Metaphor

Pre-service classroom teacher

Components of drama

Article Type

Research paper

Abstract

The aim of this study is to determine the perceptions of pre-service classroom teachers regarding the concept of creative drama and its components through metaphors, and to reveal how these metaphorical perceptions reflect the characteristics and objectives of the creative drama concept and its components. A phenomenological design, one of the qualitative research approaches, was utilized in the study, and data were collected from 98 pre-service classroom teachers who successfully completed the drama course. A metaphor form developed by the researchers was used as the data collection tool. In developing the metaphor form, six metaphor questions were included to reveal mental images of the concept of creative drama and its components, and the metaphor form was applied to the participants via Google form. The obtained data were analyzed using content analysis methods. When examining the metaphors developed by pre-service classroom teachers regarding the concept of creative drama and its components, it was found that their metaphorical perceptions were positive and that these metaphors largely reflected the characteristics and objectives of creative drama and its components.

Suggested Citation

Cesur, B., & Kuşdemir Kayıran, B. (2025). How do prospective primary school teachers perceive creative drama? A metaphor analysis. *Yaratıcı Drama Dergisi, 20*(2), 1-20. https://doi.org/10.21612/yader.2025.008

1. Research Assistant, Gaziantep University, Department of Primary Education, Division of Classroom Teaching, Gaziantep, Türkiye, E-mail: burakcesur@gantep.edu.tr, Orcid Id: https://orcid.org/0000-0001-5788-8512

2. Assoc. Prof. Dr., Gaziantep University, Department of Primary Education, Division of Classroom Teaching, Gaziantep, Türkiye, E-mail: kbilge@gantep.edu.tr, Orci Id: https://orcid.org/0000-0001-6664-2688

Introduction

Creative drama offers individuals the opportunity to reconstruct real-life situations, events, behaviors, concepts, and problems using the tools provided by drama. Central to creative drama activities are processes that emphasize and reflect on individuals' senses, emotions, and perceptions. Through these processes, participants interact and experience various societal roles within a fictional reality, allowing them to engage affectively, mentally, and physically in a multidimensional manner.

Creative drama activities, applicable across various age groups and developmental characteristics, enable individuals to understand themselves and their surroundings in a natural and active way, fostering self-realization (Adıgüzel, 2020). Based on the participants' experiences, dramatic processes may serve as a goal (discipline), focusing on participants' skills and creativity or addressing drama-related topics (roles, dramatic structure, techniques). Alternatively, drama may act as a method, teaching subjects or achieving specific objectives in line with curriculum goals (Karaosmanoğlu & Metinnam, 2022). In other words, as a teaching method, creative drama is employed beyond its discipline, catering to suitable educational objectives across all levels of education. Using creative drama in teaching various subjects not only enhances retention by building on experiences but also contributes to creating a learner-centered environment within the framework of constructivist approaches (Adıgüzel, 2020; Aykaç & Ulubey, 2008). Additionally, when effectively used as a method, creative drama facilitates diverse outcomes such as developing critical thinking skills, fostering healthy emotional expression and control, enhancing verbal and non-verbal communication and language skills, promoting a holistic aesthetic perspective, boosting creativity and imagination, offering opportunities for self-realization, instilling democratic attitudes and behaviors, encouraging cooperation, and cultivating social sensitivity (Adıgüzel, 2020).

Teachers are the primary responsible and important actors in achieving the above-mentioned features and goals (Kuşdemir Kayıran, 2018). A teacher wishing to use creative drama as an instructional method must possess both expertise in creative drama and subject-matter knowledge (Metinnam, 2019). Teachers need to master the drama implementation process, design and shape it, have theoretical and practical knowledge and skills, follow relevant publications, and be proficient in instructional methods pertinent to their field (Adıgüzel, 2020). The expectations, beliefs, perspectives, and understanding of teachers regarding creative drama play a decisive role in its effective application as a method. It is evident that teachers who believe in the significance and utility of creative drama, develop positive perceptions toward it, and possess the required knowledge, skills, and attitudes are more likely to implement it effectively (Kalyon & Aksoy, 2017). In other words, teachers' perceptions of creative drama have an important place in their ability to use creative drama effectively as a method (Önder, 2012). Teacher candidates often form their perceptions of creative drama during their undergraduate education through courses on drama. These courses aim to develop candidates' skills in planning, implementing, and evaluating drama processes (Karaosmanoğlu & Metinnam, 2022). The development of these skills largely depends on the interests, expectations, and perceptions of teacher candidates regarding creative drama. The literature includes numerous studies examining teachers' and teacher candidates' perceptions of creative drama (Adıgüzel, 2009; Çoban & Çeçen, 2013; Gündoğan & Ergenekon, 2018; Kalyon & Aksoy, 2017; Onur Sezer & Bağçeli Kahraman, 2021; Mentiş Taş, 2013; Yarar Kaptan & Oğuz Namdar, 2021; Yüksel, Akyol & Şahin, 2016; Yüksel, Akyol & Şenol, 2019). This study also aims to identify classroom teacher candidates'

perceptions of creative drama and its components through metaphors. Furthermore, it seeks to reveal how these metaphorical perceptions reflect the characteristics and objectives of the concept and its fundamental components. In line with the general objective, this study explores the following research question:

What metaphors do classroom teacher candidates develop regarding the concept of creative drama and its components (e.g., drama leader, drama participant, drama environment, drama topics, drama techniques), and how do these metaphors reflect the characteristics and objectives of creative drama and its components?

Method

Research Design

This study utilized a phenomenological design, a qualitative research approach, to explore classroom teacher candidates' perceptions of the concept of creative drama and its components. Phenomenology focuses on phenomena as they are experienced, such as events, perceptions, orientations, concepts, and conditions (Yıldırım & Şimşek, 2016). Since this study aimed to interpret participants' perceptions and meanings about creative drama, phenomenology was chosen as the research design. The approach emphasizes understanding how participants make sense of a phenomenon through their own explanations (McMillan, 2004). By adopting this design, the study sought to describe participants' shared experiences and perspectives regarding the phenomenon (Fraenkel & Wallen, 2009).

Participants

The study group consisted of 98 prospective primary school teachers (70 female, 28 male) enrolled in the third and fourth years of a classroom teaching program at a state university in the Southeastern Anatolia Region of Türkiye. Purposeful sampling, specifically criterion sampling, was employed to select participants. The main purpose of choosing the criterion sampling technique is to examine situations that include some criteria previously determined by researchers (Yıldırım and Şimşek, 2016). The criterion for the classroom teacher candidates included in the study was that they had successfully completed the drama course in education, as it was assumed that this experience would shape their perceptions of creative drama and its components.

Data Collection Process and Instruments

The data were collected during the Spring semester of the 2022-2023 academic year following the approval of the Gaziantep University Social and Humanities Ethics Committee on March 2, 2023 (E-87841438-302.08.01-298553). The data were gathered using a metaphor form developed by the researchers. The introduction section of the form explained the research purpose and the nature of metaphor studies. It also provided examples of statements and guidance on completing the form. The metaphor form consisted of two sections:

1. Demographics: Participants' demographic information.

2. Metaphor elicitation: Statements aimed at identifying metaphorical perceptions about creative drama and its components, such as:

• "Creative drama is like ..... because ....."

- "Creative drama leader/Educator is like ..... because ....."
- "Creative drama environment is like ..... because ....."
- "Creative drama participant is like ..... because ....."
- "Creative drama techniques are like ..... because ....."
- "Creative drama subject is like ..... because ....."

The open-ended format encouraged participants to express their perceptions, with the "like" phrase connecting the metaphor to the concept and the "because" phrase providing justification. The data were collected online through Google Forms.

The specified expressions are standard expressions used to reveal participants' metaphorical perceptions of a particular subject (Saban, 2008a). The expression "it is like" is used to establish the relationship between the subject of the metaphor and the source that is likened; the expression "because" helps participants provide a meaningful justification that supports their metaphors (Saban, 2008b). In other words, individuals can use the same metaphor in different meanings, and the answers given to the question "why" can reveal the purpose for which these meanings are expressed (Yıldırım and Şimşek, 2016).

Data Analysis

The qualitative data were analyzed using content analysis by two researchers independently. Content analysis involves organizing similar data into themes and concepts that explain the phenomenon. The basic process in content analysis is to bring together similar data within the framework of certain concepts and themes and to make inferences by organizing them in a way that readers can understand in accordance with social reality (Yıldırım and Şimşek, 2016; Zhang and Wildemuth, 2009). This process includes the following steps: Identifying metaphors and their justifications related to creative drama and its components, classifying the metaphors and justifications independently by both researchers, matching the metaphors with the characteristics of creative drama as identified in the literature, and presenting the results systematically through related categories and codes.

Validity and Reliability

Validity concerns the appropriateness of the data collection tools and processes, while reliability pertains to consistency (Leung, 2015). It is stated that strategies such as credibility, transferability and consistency should be used to ensure validity and reliability in qualitative research (Shenton, 2004). To ensure credibility, the literature on metaphor studies was reviewed, and the tools were developed in line with the study's objectives. The data were securely recorded digitally. The researchers, certified in Creative Drama Leadership through 320-hour programs, contributed expertise to the process. In other words, it can be said that both researchers have a certain perspective on creative drama, both practically and theoretically, which supported the qualitative progress of the research process. In order to ensure transferability, a study group suitable for the research questions and problem status was created and the criteria were clearly stated using the criterion sampling technique, one of the purposeful sampling methods. To ensure consistency, the data were coded independently by both researchers, and inter-rater agreement was calculated using Miles and Huberman's (1994) formula (Reliability = Agreement / [Agreement + Disagreement] × 100), resulting in an agreement rate of 88%. This rate exceeds the 70% threshold for reliability.

Research and Ethics

Before the research data were collected, ethics committee permission (E-87841438-302.08.01- 298553) dated 02.03.2023 was obtained from Gaziantep University Social and Human Sciences Ethics Committee Commission.

Findings

The findings of the study were structured around the research question and categorized as follows: "creative drama", "drama leader", "drama environment", "drama participant", "drama topic", and "drama techniques". These categories included metaphors developed by the participants, their justifications, and explanations of how these metaphors reflect the characteristics and objectives of creative drama and its components. The metaphors used by classroom teacher candidates regarding the concept of creative drama are presented in Table 1.

Table 1

Metaphors Regarding the Concept of Creative Drama as Proposed by Prospective Primary School Teachers

Metaphor	**Justifications for Metaphors**
Game (25)	It is enjoyable. It makes us feel free. It is fun. It encourages collaboration.
Life (7)	It reflects life. It provides an opportunity to see social life events. It includes the emotions in our lives. It contains a little bit of everything.
Imagination (5)	We act as we are, coming from within, breaking out of our molds. It relies on imagination.
Theater (5)	Role playing exists. Everyone has a role. Everyone has costumes.
Child (3)	It is dynamic. It is a different world.
Freedom (3) Wing (2)	We feel relaxed. It makes the individual feel free.
Sky (3) Internet (1)	It can be designed in an endless way. It contains whatever you are looking for.
Mirror (2)	It helps us see ourselves
Flower (2)	Just as a flower needs water, sunlight, and soil to grow, drama grows by feeding from different areas.

Sky (2)	It includes individual differences.
Clown Costume (2)	It appeals to people of all kinds.
Library (2)	It contains different stories.
Magnifying Glass (2)	It adds a different color to every person.
Rainbow (2)	It allows us to see the differences in society.
Light (1)	
Circus (1)	
Hobby (1)	
Film (2)	It is a systematic process.
Train (1)	It has stages that are interconnected, like wagons.
Music (1)	It allows us to let ourselves go with the rhythm.
Painting (1)	It helps us discover our artistic side.
Dance (1)	It helps us express our emotions.
	It benefits the human soul.
Playhouse (1)	It makes us feel as if we are the person in that moment by pretending.
Traffic Sign (1)	It guides the lesson process
Moon (1)	It is a reflection of real life.
Street Lamb (1)	It sheds light on people's lives
Bridge(1)	It allows us to communicate with other people.

As shown in Table 1, prospective primary school teachers generated a total of 81 metaphors regarding the concept of creative drama. Upon analyzing the metaphors, it is observed that the most frequently generated metaphors are game (f=25), life (f=7), imagination (f=5), and theater (f=5). Additionally, metaphors such as child (f=3), freedom (f=3), wing (f=3), sky (f=2), mirror (f=2), flower (f=2), music (f=2), rainbow (f=2), clown costume (f=2), library (f=2), magnifying glass (f=2), film (f=2), internet (f=1), light (f=1), circus (f=1), hobby (f=1), train (f=1), music (f=1), painting (f=1), dance (f=1), playhouse (f=1), traffic sign (f=1), moon (f=1), street lamp (f=1), and bridge (f=1) were also generated.

Table 1 also presents the justifications provided for the metaphors associated with the concept of creative drama. The justifications for the metaphor "game" highlight that creative drama promotes collaboration, is enjoyable, provides pleasure, and makes individuals feel free. The justifications for the metaphor life emphasize that creative drama reflects certain moments and pieces from our lives and incorporates emotions that are part of our daily experiences. The justifications for the metaphor imagination suggest that it encourages individuals to act authentically and break free from constraints. Regarding the metaphor theater, justifications point to the idea that, just as everyone has a role and costume in life, drama reflects this theatrical aspect. For the metaphor "child", the justifications emphasize that creative drama represents a different world. The metaphors "freedom" and "wing" are linked to the justification that creative drama gives individuals a sense of freedom. For the metaphors "sky", "galaxy", and "internet", the justifications focus on the boundless nature of creative drama and its capacity to encompass everything. The metaphor mirror is justified by its ability to enable individuals to see and recognize themselves through creative drama. For the metaphor "flower", it is highlighted that, just as flowers need water, sunlight, and soil to grow, creative drama thrives when it draws nourishment from various disciplines. The metaphors "rainbow", "clown costume", "library",

"magnifying glass", "light", "circus", and "hobby" emphasize individuality and diversity, noting that creative drama appeals to people from all walks of life, includes individuals of different backgrounds, enables the recognition of societal differences, contains diverse stories, and adds a unique "color" to each person. The metaphors "film" and "train" highlight the systematic and staged nature of creative drama, with its interconnected phases akin to train wagons. The metaphors "music", "dance", and "painting" focus on the artistic aspect of creative drama, which helps individuals express their emotions and develop their artistic potential. The metaphor "playhouse" justifies creative drama as a method that allows individuals to engage in role-playing and feel as though they are the person in that moment. The metaphor "traffic sign" suggests that creative drama serves as a guiding method during the teaching process. The metaphors "moon" and "street lamp" emphasize that creative drama reflects real life and sheds light on people's lives. Finally, the metaphor "bridge" highlights that creative drama fosters connections and communication between individuals.

When the metaphors used by prospective classroom teachers regarding the concept of creative drama are examined in general, it is observed that they parallel the general characteristics of creative drama that reflect its dynamism and sense of freedom. Table 2 includes metaphors generated by prospective primary school teachers regarding creative drama leaders/trainers.

Table 2

Metaphors Regarding the Creative Drama Leader/Trainer as Proposed by Prospective Primary School Teachers

Metaphor	**Justifications for Metaphors**
Director(17) Candle (4)	Prepares the script as if s/he was directing a film and occasionally takes on the role of an actor. Assigns roles and guides us on what to do. Illuminates the path ahead.
Guide (8) Compass (8) North Star(2) Coach (2)	Guides individuals involved in the process, just like a compass. Shows us the direction to follow. Takes responsibility for any positive or negative situations that may arise during the process
Performer (5)	Manages the process with unique knowledge and skills. Designs the workshop process meticulously, like a craftsman weaving threads.
Conductor (3)	Recognizes different notes and creates harmony from diverse sounds.
Friend (3)	Makes participants feel comfortable and safe. Acts as one of us during the drama process.
Ant (2)	Continues to develop himself/herself tirelessly in every aspect.
Chef (2)	Knows which sauce to use for each dish.
Commander (1)	Just as a commander directs soldiers and ensures discipline, a drama leader maintains order and harmony in the drama classroom.
Pilot (1)	Is responsible for the entire process, from takeoff to landing, thanks to his/her training.
Building Column (1)	Keeps the creative drama process dynamic.

As observed in Table 2, prospective primary school teachers generated a total of 65 metaphors regarding the creative drama leader/trainer. An analysis of the metaphors revealed that the most frequently mentioned metaphors were director (f=17), guide (f=8), compass (f=8), and artist (f=5). Additionally, metaphors such as candle (f=4), conductor (f=3), friend (f=3), North Star (f=2), coach (f=2), ant (f=2), chef (f=2), commander (f=1), pilot (f=1), and building column (f=1) were among those produced by prospective primary school teachers.

Table 2 also includes justifications for the metaphors generated. For the metaphor "director", the justifications emphasize that the creative drama trainer is expected to prepare the "script" like a film director, plan the course process, occasionally act as a participant or performer, assign roles, and guide participants by providing instructions. Similarly, the metaphor "candle" highlights the trainer's role as a guide who illuminates the way for participants. Metaphors such as guide, compass, North Star, and coach suggest that creative drama leaders must actively guide participants during the process and take responsibility for any positive or negative developments that arise. The metaphor "artist" draws attention to the importance of the trainer meticulously designing the workshop process, likened to the craftsmanship of weaving fine threads. For the metaphor "conductor", the justification offered is that the leader "recognizes different notes and creates harmony from the diverse sounds heard." The metaphor "friend" emphasizes the importance of the drama trainer creating an environment where participants feel safe and comfortable. The metaphor "ant" highlights the trainer's diligence and his/her continuous commitment to self-improvement. For the metaphor "chef", the justification states, "s/he knows which sauce to use for each dish," symbolizing the trainer's ability to make appropriate choices and adjustments in the process. The metaphor "commander" emphasizes the trainer's classroom management skills, while the metaphor pilot draws attention to the leader's responsibility for managing the entire process, from the beginning to the end. Finally, the metaphor "building column" highlights the trainer as a fundamental component that sustains the dynamic structure of creative drama activities.

When the metaphors used by prospective classroom teachers about the creative drama leader are examined in general, it is seen that the emerging metaphors emphasize the guiding and facilitating roles of the leader/instructor. Metaphors regarding the creative drama space, as generated by prospective primary school teachers, are presented in Table 3.

Table 3

Metaphors Regarding the Creative Drama Space as Proposed By Prospective Primary School Teachers

Metaphor	**Justifications for Metaphors**
Stage (18)	It is the place where we perform.
	The place where all eyes are on us.
	A place where we act out scenes.
	A place where we play assigned roles.
Playground (16)	A place where we learn and find happiness through games.
Amusement Park (2)	A place to experience different versions of games we once played in the streets.
Street (2)	

Home (8)	A place where we feel safe and comfortable. Somewhere we can enter without wearing shoes.
World (5) Blank Slate (2) Dough (1)	A place that can be shaped and transformed as needed, just like dough.
City Center(3)	A place where we can find all the materials and resources we need.
Space (3)	A limitless environment that can be anywhere.
Cloud (2)	A place allowing for free and unrestricted movement.
Factory (2) Kitchen(1)	A place of constant production and creation of new products.
Parliament (1)	A diverse place where all individuals are equal and have the right to express their opinions.

When Table 3 is examined, it is seen that prospective primary school teachers created 66 metaphors regarding the creative drama space. Among the metaphors, stage (f=18), playground (f=16), home (f=8), and world (f=5) were the most commonly created ones. Additionally, metaphors such as city center (f=3), space (f=3), amusement park (f=2), street (f=2), blank slate (f=2), cloud (f=2), factory (f=2), dough (f=1), kitchen (f=1), and parliament (f=1) were produced by the prospective primary school teachers.

The justifications for the metaphors created by the prospective primary school teachers are also included in Table 3. Accordingly, for the metaphor "stage", the creative drama space is described as a place where performances are carried out, all eyes are on the participants, enactments are made, and roles are played, emphasizing the dramatization phase of drama activities. The metaphors "playground", "amusement park", and "street" emphasize the importance of the warm-up and preparation phase, defining the drama space as a place where participants learn while playing and experience different versions of street games. The metaphor "home" justifies the drama space as a place where every participant can feel safe and comfortable. The metaphors "world", "blank slate", and "dough" define the drama space as a place that can be transformed and shaped according to needs and creativity. The metaphor "city" center suggests the drama space is a place where all necessary materials and tools are readily available. The metaphor "space" highlights the absence of limitations, presenting the creative drama space as a place that can be anywhere. The metaphor "cloud" emphasizes that the space allows free and unrestricted movement for the participants. The metaphors "factory" and "kitchen" represent the drama space as a productive environment where various outputs and products are created. The metaphor "parliament" highlights the significance of a democratic environment within the drama space, where diversity is embraced, and every individual has equality and a voice.

An overall analysis of the metaphors generated by prospective classroom teachers concerning the spatial dimension of creative drama indicates that these metaphors predominantly reflect environments that parallel the nature of activities carried out during the warm-up and enactment stages. Table 4 includes the metaphors developed by prospective primary school teachers for creative drama participants.

Table 4

Metaphors of Creative Drama Participants as Proposed by Prospective Primary School Teachers

Metaphor	Justifications for Metaphors
Actor(27)	Can play any role without deviating from its purpose. Is at the center of the drama, like the leading actor.
Child (16)	Cheerful, happy, curious, and enthusiastic. Enjoys having fun. Acts freely without worrying about what others might say. Has no limits to their imagination.
Spectator (5)	Observes and evaluates the drama process.
Worker Bee (3)	Hardworking and fulfills every given task diligently.
Puzzle Piece (2) Brick (1)	Is an inseparable part of the group it belongs to.
Seed (1)	Matures over time and extends its branches to the outside world.
Star (1)	Shines brighter with the experiences and knowledge gained during the drama process.
Team Player (1)	Acts collaboratively and cooperatively.
Passenger (1)	Progresses continuously on the journey of learning and self-development.
Astrounat (1)	Like an astronaut on an expedition, is curious and excited.
Oxygen (1)	Without participants, the continuity of drama cannot be sustained.
Popcorn (1)	Sometimes highly active and dynamic, other times very calm and still.

Table 4 shows that prospective primary school teachers generated 61 metaphors regarding creative drama participants. The most frequently created metaphors were “actor” (f=27), “child” (f=16), and “spectator” (f=5). Other metaphors include “worker bee” (f=3), “puzzle piece” (f=2), “brick” (f=1), “seed” (f=1), “star” (f=1), “team player” (f=1), “passenger” (f=1), “astronaut” (f=1), “oxygen” (f=1), and “popcorn” (f=1), as generated by prospective primary school teachers.

Upon examining the justifications provided for the metaphors of creative drama participants, it is emphasized that the metaphor “actor” represents the participant as the central figure in the drama, one who performs every role with dedication. The metaphor “child” highlights the characteristics of a drama participant who is cheerful, happy, curious, and eager, enjoys fun, acts freely without worrying about others’ judgments, and has limitless imagination. The metaphor”spectator” suggests that the participant is a good internal observer, one who watches and evaluates the process. The metaphor “worker bee” is used to describe the participant’s diligence and ability to complete every task effectively. The metaphors “puzzle piece” and “brick” emphasize the participant as an inseparable part of the group s/he belong to. The metaphor “seed” indicates that the participant should mature over time and extend his/her branches to interact with the external world. The metaphor “star” draws attention to the participant’s growth through experience and the significance of learning through doing, which adds meaning to his/her life. The metaphor “team player” suggests that the participants should work cooperatively and collaboratively. The metaphor “passenger” highlights the participant’s continuous personal and professional development. The metaphor “astronaut” emphasizes the participant’s curiosity and willingness to learn. The metaphor “oxygen” underlines that participants

are essential and irreplaceable components of the drama process. Finally, the metaphor "popcorn" stresses that participants may alternate between being still or highly active, depending on the context.

An overall examination of the metaphors produced by prospective classroom teachers concerning the participant element in creative drama shows that these metaphors highlight the participants' dual role as both audience members and active performers throughout the process. The metaphors regarding creative drama as presented by prospective primary school teachers can be found in Table 5.

Table 5

Metaphors of Creative Drama Topic as Proposed by Prospective Primary School Teachers

Metafor	**Metafora İlişkin Gerekçeler**
Life (15)	It is realistic. There are no limitations. Everything around us can be a subject for drama. Everything related to life can be used.
Rainbow (3)	We can choose any color; there are no limits. Every topic has its own color.
Ocean (2)	It has no end or limit.
Nature (2)	It can be any instructive topic. It contains many things.
Number (2)	It has no end or boundary. It is infinite.
Universe (2)	It is vast and boundless.
Book (2)	Every book has a topic that appeals to everyone.
World (2)	Everything can be covered in the class. Everything is possible.
Space (1)	It is like an infinite void.
A Day (1)	It is connected with everyday life.
Water (1)	It is indispensable for the process.
Fairy Tale (3)	It is related to an individual's world. It may contain unexpected scenes or fun stories. It cannot be restricted by reality.
Imagination (7)	The topic can be changed at will. We can control our imagination. Impossibilities can become possibilities. We can create our own scenarios in imagination.
Snowflake (1)	Each one is unique, different, and original.
Color (1)	There are many varieties.
Stream	The topics constantly expand and change.
Open-ended Question(1)	We may need to fill in the blanks ourselves.

It can be observed from Table 5 that prospective primary school teachers generated 48 metaphors related to the subject of creative drama. Upon examining the metaphors, it is evident that the most frequently created metaphors are life (f=15), imagination (f=7), fairy tale (f=3), and rainbow (f=3). Additionally, ocean (f=2), nature (f=2), number (f=2), universe (f=2), book (f=2), world (f=2), space (f=1), daily life (f=1), water (f=1), sun (f=1), snowflake (f=1), color (f=1), stream (f=1), and open-ended question (f=1) are among the metaphors produced by the prospective primary school teachers.

When the justifications provided for the metaphors related to the subject of creative drama by prospective primary school teachers are examined, it is noted that the metaphors of life, rainbow, ocean, number, nature, universe, book, world, and space were used to justify that anything can be the subject of drama. The metaphor "daily life" suggests that the subject of creative drama is directly related to individuals' daily lives. With the metaphors "water" and "sun", it is emphasized that these are among the most crucial components of the subject of creative drama. Furthermore, the justifications for the metaphors of fairy tale, imagination, snowflake, color, stream, and open-ended question demonstrate that the subject of creative drama can be limitless and diverse without constraints.

A general analysis of the metaphors used by prospective classroom teachers regarding the 'content' component of creative drama reveals an emphasis on the realism and diversity of the topics addressed. Table 6 provides the metaphors related to creative drama techniques proposed by prospective primary school teachers.

Table 6

Metaphors Related to Creative Drama Techniques as Proposed by Prospective Primary School Teachers

Metaphors	**Justifications for Metaphors**
Light Bulb (7)	The techniques enable the stars to shine. They help better grasp the concept of drama. They provide guidance.
Light (3)	The effects of the techniques illuminate our path.
Road Map (1)	It shows the destination we are aiming for.
Road Sign (1)	It indicates the direction we should take.
Theatre Techniques (3)	Improvisations are performed. These techniques resemble those of theater. They may be considered a subset of theater.
Improvisation (3)	It happens in the moment. The reactions we give during performances occur spontaneously. Decisions are made instantly.
Backbone (1)	Drama cannot exist without these techniques.
Spice (1)	It is the flavor enhancer of creative drama.
Car Accessory (1)	An inseparable part of the whole.
Five Fingers of a Hand (1)	Every finger has a purpose; none can be excluded.

Colorful Socks (1)	They are diverse and vibrant.
Color Palette (1)	Techniques add variety to creative drama when needed.
Cooking Utensil (1)	Different techniques are used for processing various topics.
Bag (1)	It contains all kinds of items.
Tree (1)	The techniques are interconnected. They branch out into multiple subcategories.

Analysis of Table 6 reveals that prospective primary school teachers generated 28 metaphors related to creative drama techniques. Among these, the most frequently mentioned metaphors were light bulb (f=7), light (f=3), theater techniques (f=3), and improvisation (f=3). Additional metaphors included road map (f=1), road signs (f=1), backbone (f=1), spice (f=1), car accessory (f=1), five fingers of a hand (f=1), colorful socks (f=1), color palette (f=1), cooking utensil (f=1), bag (f=1), and tree (f=1).

Upon examining the justifications for the metaphors, it is evident that the metaphors of light bulb, light, road map, and road signs emphasize the guiding role of drama techniques as tools that facilitate the achievement of objectives during the drama process. The metaphor "theater techniques" highlights that the techniques used in creative drama are derived from and inspired by theater practices. The metaphor "improvisation" underscores the indispensable nature of improvisation in drama, asserting that it forms the foundation for all other techniques. Furthermore, metaphors such as backbone, spice, and car accessory portray drama techniques as essential, inseparable components of the drama process. Metaphors like five fingers of a hand, colorful socks, color palette, cooking utensil, bag, and tree reflect the diversity of techniques, emphasizing their adaptability and applicability across various disciplines and contexts. This analysis underscores the multidimensional perception of creative drama techniques, highlighting their foundational, guiding, and versatile roles in the creative drama process. A general analysis of the metaphors used by prospective classroom teachers regarding creative drama techniques reveals that these metaphors point to the guiding nature of the techniques.

Discussion, Conclusion and Recommendations

This study examined the metaphors developed by classroom teacher candidates regarding the concept of creative drama and its components (drama leader, drama participant, drama environment, drama topic, and drama techniques) and the justifications they provided for these metaphors. Regarding the metaphors related to the concept of creative drama, the most frequently used ones were game, life, imagination, theater, child, freedom, wings, sky, mirror, and rainbow. These metaphors were justified by characteristics such as providing enjoyment, evoking a sense of freedom, being entertaining, reflecting moments and elements from life, encompassing emotions from daily life, addressing individual differences, appealing to all individuals, and telling diverse stories. Based on the analysis of these metaphors and their justifications, it can be concluded that all of them reflect the purposes and/or characteristics of creative drama.

Creative drama is a performance-oriented activity that benefits from the general characteristics of play during dramatization (Adıgüzel, 2020; San, 2006). As both a method and a discipline, drama demonstrates the features and impact of play in educational settings (Adıgüzel, 2020; San, 2006; Üstündağ, 2002; Önder, 2012). Creative drama is a process that centers on group activities and builds upon the individual experiences of group members (Adıgüzel, 2020; San, 2006). It is an effective method in learning processes, activating individuals' emotional experiences, imagination,

and creative thinking skills, while also supporting their active participation in learning. According to Önder (2012), drama activities offer opportunities for experiential, movement-based, interactional, social, discussion-oriented, hands-on, emotional, and cooperative learning processes simultaneously. Due to its features and multifaceted functionality, creative drama is an effective discipline and method for experiential learning in various settings. Creative drama is influential in fostering individuals' creativity, teaching ways to acquire knowledge, and supporting the development of a healthy and balanced identity. Moreover, it removes students from passive learning environments and provides them with opportunities for more active and participatory learning settings (Adıgüzel, 2020; Freeman et al., 2003). Drama prioritizes students' needs, interests, and experiences, helping them express their emotions and develop their thinking skills (Duatepe & Akkuş, 2006). Creative drama is considered a discipline or method that actively engages participants in the educational process, enabling them to adopt multiple perspectives, express themselves, achieve self-realization, and enhance their creativity (Sağlamöz, 2006; Dirim, 1998).

Creative drama employs play and theatrical techniques, focusing on participants rather than spectators, and is structured according to specific goals (Sezgin, 2013). It benefits from both theoretical and practical elements of theater, particularly improvisation and role-playing, which form the basis of dramatization (Adıgüzel, 2009).

Drama is simultaneously a unique discipline and a research area with its own processes. It aims to cultivate individuals' emotions and thoughts toward freedom and originality. Except for cases that contradict universal values or personal privacy, "everything" can serve as a subject for creative drama. It offers opportunities for self-awareness and self-realization, functions as an interdisciplinary domain that draws upon various fields, includes all individuals from children to adults (including those with disabilities), and is process-oriented rather than outcome-oriented. Creative drama progresses through systematically interconnected stages—warm-up, enactment, and evaluation. Moreover, it fosters aesthetic behaviors, enables the healthy release and regulation of emotions, enhances non-verbal expression, incorporates improvisation, spontaneity, and imagination, serves as a method in diverse subject areas, acts as a rehearsal for real-life situations, inspires curiosity and exploration, and promotes communication and verbal expression skills (Adıgüzel, 2020; San, 2006).

The findings of Adıgüzel's (2009) study are consistent with those of this study, wherein participants explained their metaphors in terms of self-awareness, communication, empathy, collaboration, healthy emotional expression, development of higher-order thinking skills, creativity, adopting different perspectives, socialization, concretizing abstract concepts, and cultivating moral and spiritual values. Similarly, Gündoğan and Ergenekon's (2019) study, which examined early childhood education students' perceptions of drama through metaphors, revealed similar findings. Participants emphasized drama's ability to reflect life, include enactments, provide relaxation, impart knowledge and skills, and stimulate creativity. In parallel, other studies revealed that participants defined drama using metaphors such as imagination, mirror, color, rainbow (Mentiş Taş, 2013); game, television, rainbow, fun (İşyar, 2017); life, rainbow, game, theater (Yüksel, Akyol & Şenol, 2016); life, rainbow, mask (Yarar Kaptan & Oğuz Namdar, 2021); and game, life, theater, rainbow (Onur Sezer & Bağçeli Kahraman, 2021). These findings support the results of the present study, suggesting that the results are consistent with the existing literature.

Teacher candidates developed metaphors related to the drama leader most frequently as director, guide, compass, and artist. Additional metaphors included candle, orchestra conductor, friend, pole star, coach, ant, chef, commander, pilot, and pillar. These metaphors were justified with explanations such as the leader acting like a film director by preparing the scenario and planning the course process, participating as an active member when necessary, illuminating the path for participants, and actively guiding participants throughout the process. Based on the analysis, the majority of these metaphors reflect the essential qualities a creative drama leader should possess.

According to Adıgüzel (2020), a creative drama leader is a "guide" for participants, mastering all aspects of the creative drama process, possessing sufficient theoretical and practical skills, and using creative drama effectively as a tool within their field of expertise. To enable participants to develop self-awareness and express emotions and thoughts through dramatic activities, the process must be pre-designed and led by a leader who has mastery of the process (Köksal Akyol & Dalbudak Pekdemir, 2016; Kara, 2010). The leader is the initiator of the process and provides guidance during potential obstacles without determining how the process will evolve or conclude (Adıgüzel, 2020). San (1990) identified the qualifications of a drama leader as familiarity with theater terminology, an interest in theater science, knowledge of play pedagogy, and an understanding of the form of play. A drama leader must structure and manage the process while focusing on participants, acting as an educator and guide, and prioritizing the process over the result (Tuzcuoğlu & Adıgüzel, 2021). The metaphors created by teacher candidates are in parallel with these leadership qualities. Furthermore, studies have found similar metaphors for creative drama leaders, such as orchestra conductor, sun, guide (Yarar Kaptan & Oğuz Namdar, 2021); guide, pathfinder, leader, director, sun (Onur Sezer & Bağçeli Kahraman, 2021); and leader, guide, director, guide (Yüksel, Akyol & Şenol, 2016). The findings of this study align with the literature.

Metaphors and justifications created for the drama leader highlight his/her role as a facilitator and guide, capable of adjusting the flow in case of disruptions, designing, shaping, and managing the process, and possessing both theoretical and practical competence. The leader fosters an environment where every participant feels valued, ensuring inclusivity for individuals with diverse cultural and personal characteristics. They maintain an attitude of impartiality, respect, humility, and openness while creating a secure atmosphere by avoiding personal criticism. Furthermore, leaders continuously support their own personal and professional development, design workshops tailored to participants' needs, and provide clear, concise, and understandable instructions to ensure order and management in the drama classroom. As a result, the drama leader emerges as a vital component of the creative drama process. Teacher candidates also developed metaphors for the drama environment, the most common of which were stage, playground, home, and world. Additional metaphors included city center, space, amusement park, street, blank slate, cloud, factory, dough, kitchen, and parliament. These metaphors depicted the drama environment as a stage for performances, a playground for learning through games, a safe and comfortable space, and a flexible location adaptable to different needs. Based on the analysis, it can be concluded that all metaphors reflect at least one characteristic of the drama environment.

The drama environment is a safe and suitable space for movement and interaction. It must be adaptable for educational purposes, enriched with materials that enhance the creative drama experience, and varied according to the nature of the activities. It serves as an environment where many outputs are produced through activities and enactments, providing opportunities for democratic

attitudes and behaviors (Adıgüzel, 2020). While the environment's primary importance is not emphasized in creative drama, as long as minimum conditions are met, various locations can be used (Tuzcuoğlu & Adıgüzel, 2021). Drama activities can be conducted not only in school settings but also in libraries, museums, markets, parks, and other non-traditional environments (Köksal Akyol & Dalbudak Pekdemir, 2016). These findings align with Yarar Kaptan and Oğuz Namdar's (2021) study, in which teachers used metaphors such as home, universe, world, and playground to describe the drama environment.

Teacher candidates developed metaphors for the drama participant, the most common of which were actor, child, and spectator. Additional metaphors included worker bee, puzzle piece, brick, seed, star, team player, traveler, astronaut, oxygen, and popcorn. These metaphors highlighted the drama participant as being central to the process, capable of performing roles effectively, behaving freely and creatively, and observing and evaluating the process internally. Based on the analysis, it can be concluded that the majority of these metaphors reflect at least one characteristic of a drama participant.

Drama participants are an essential component of creative drama. In creative drama, there are no passive spectators; those observing are also participants in the process. This dual role as both actor and internal observer underscores participants' engagement in the drama process (Adıgüzel, 2020). Participants must be willing, curious, and enthusiastic about the process, relate their personal experiences to those in the drama, and learn by doing and experiencing. They are expected to prepare adequately, take on roles when required, remain in character, use their body, voice, language, and the environment effectively, and actively contribute as part of the group. Participants must also collaborate with others, avoid disruptive behaviors, and be open to engaging in both dynamic activities and reflective relaxation exercises (Adıgüzel, 2020; Adıgüzel, Üstündağ & Öztürk, 2007; Sefer & Akfırat, 2009).

Regarding the drama topic, the most frequently used metaphors were life, imagination, fairy tale, and rainbow. Other metaphors included ocean, nature, number, universe, book, and world. These metaphors reflect the drama topic's ability to encompass a wide range of real-life situations and creative elements. Based on the analysis, it can be concluded that all metaphors reflect at least one characteristic of the drama topic. Drama topics are among the fundamental components of creative drama. Any subject—except those contrary to personal privacy or universal values—can become a topic of creative drama. Topics may be inspired by newspaper articles, TV commercials, photographs, objects, events, art forms, cartoons, or literary genres (Adıgüzel, 2013). In selecting topics, participants' experiences are often the starting point, blending imagination and reality within the subject matter (Tuzcuoğlu & Adıgüzel, 2021).

Teacher candidates' metaphors for drama techniques frequently included light bulb, light, theater techniques, and improvisation. Other metaphors included road map, road signs, backbone, spice, car accessories, five fingers of a hand, colorful socks, color palette, formula, cooking tools, bag, and tree. These metaphors emphasized the guiding role of drama techniques and their functions as tools to achieve goals within the drama process. Based on the analysis, it can be concluded that all metaphors reflect at least one characteristic of drama techniques. Drama techniques serve as essential tools to achieve specific objectives and are closely related to theatrical techniques. A wide variety of techniques are used to address conflicts and solve problems within drama processes, with

improvisation being the most critical technique during enactment. It is impossible to discuss a drama process without improvisation (Adıgüzel, 2020; Köksal Akyol & Dalbudak Pekdemir, 2016). Drama techniques are fundamental components of structured drama processes, enriching its interdisciplinary applications.

The findings indicate that teacher candidates hold positive metaphorical perceptions of creative drama and its components. However, as the teacher candidates in this study underwent a shared educational experience, future studies may compare metaphorical perceptions among candidates from different universities. Additionally, future studies may include practicing teachers, employing methods such as focus group interviews and action research to gather more detailed data through qualitative or mixed-method designs. Furthermore, future studies may expand beyond classroom teacher candidates to include other branches of teacher education. Conducting comparative metaphor studies with larger and more diverse sample groups may provide a broader perspective on creative drama. To enhance teacher candidates' conceptual understanding and practical competence, it is recommended to increase the duration and practice-focused components of drama courses within teacher education programs. This adjustment could better equip candidates to effectively integrate creative drama into their teaching practices.

References

Adıgüzel, H. Ö. (2006). The concept, components, and stages of creative drama. *Creative Drama Journal, 1*(1), 17–27.

Adıgüzel, H. Ö. (2009). Determination and comparison of German and Turkish participants' perceptions of creative drama through the metaphor (simile) method. *Education and Science, 34*(153), 25–37.

Adıgüzel, H. Ö., Üstündağ, T., & Öztürk, A. (2007). Drama in primary education (A. Öztürk, Ed.). Anadolu University.

Adıgüzel, Ö. (2020). Creative drama in education. Yapı Kredi Publications.

Aykaç, N., & Ulubey, Ö. (2008). An evaluation of the relationship between the constructivist approach and the creative drama method in the 2005 Turkish Ministry of National Education primary education curriculum. *Creative Drama Journal, 3*(6), 25–44.

Çoban, A., & Çeçen, M. (2013). Turkish language teacher candidates' perceptions of drama practices. *Theory and Practice in Education, 9*(4), 334–353.

Fraenkel, J. R., & Wallen, N. E. (2009). *How to design and evaluate research in education* (7th ed.). McGraw Hill Higher Education.

Freeman, G., Sullivan, K., & Fulton, C. (2003). Effects of creative drama on self-concept, social skills, and problem behavior. *The Journal of Educational Research, 96*(3), 131–138.

Gündoğan, A., & Ergenekon, E. (2019). "Drama is life" a metaphor analysis study. *Kastamonu Education Journal, 27*(4), 1777–1786.

İşyâr, Ö. Ö. (2017). An investigation of classroom teachers' perceptions of competence in using drama in education and their views on the concept of drama and related metaphors [Unpublished master's thesis]. Mersin University.

Kalyon, D. Ş., & Aksoy, P. (2017). Classroom teacher candidates' perceptions of the concept of "drama": A metaphor study. *SDU International Journal of Educational Studies, 4*(2), 110–126.

Kaptan, S. Y., & Namdar, A. O. (2021). Classroom teachers' metaphorical perceptions of creative drama and values. *Recep Tayyip Erdoğan University Journal of Education Faculty, 1*(1), 1–15.

Kara, Ö. T. (2010). The effect of story creation through drama on the second stage of primary education [Unpublished doctoral dissertation]. Selçuk University, Institute of Educational Sciences.

Karaosmanoğlu, G., & Metinnam, İ. (2022). Why do university students choose drama courses?: The case of Ankara University. *Creative Drama Journal, 17*(2), 139–162.

Kayıran, B. K. (2018). A study on classroom teacher candidates' perceptions and attitudes towards creative drama. *Uludağ University Journal of Faculty of Education, 31*(2), 679–708.

Köksal Akyol, A., & Dalbudak Pekdemir, Z. (2016). Techniques used in drama. In S. Erdoğan (Ed.), *Children and drama* (pp. 64–78). Anadolu University Publications.

Leung, L. (2015). Validity, reliability, and generalizability in qualitative research. *Journal of Family Medicine and Primary Care, 4*(3), 324–327.

McMillan, J. H. (2004). *Educational research: Fundamentals for the consumer* (4th ed.). Allyn & Bacon.

Mentiş Taş, A. (2013). Metaphors: The elementary school teacher candidates come up with relation to the concept of "drama". *Creative Education, 4*(7), 440–445.

Metinnam, İ. (2019). An examination of the problems faced by classroom teacher candidates in the process of planning a creative drama session. *Creative Drama Journal, 14*(2), 219–242.

Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook.* Sage.

Önder, A. (2012). *Educational drama for learning by experience* (9th ed.). Nobel Publications.

Saban, A. (2008a). Metaphors related to school. *Educational Management in Theory and Practice, 55*(55), 459–496.

Saban, A. (2008b). Mental images of primary school teachers and students regarding the concept of knowledge. *Primary Education Online, 7*(2), 421–455.

San, İ. (1990). Creative drama in education. *Journal of the Faculty of Educational Sciences, 23*(2), 573–574.

San, İ. (1996). A method that develops creativity and a discipline that nurtures creative individuals: *Educational creative drama. New Turkey Journal, 7*, 148–160.

San, İ. (2006). Creative drama in education. In H. Ö. Adıgüzel (Ed.), *Creative drama (1985-1998 writings)* (pp. 46–58). Naturel Publications.

Sefer, S. R., & Akfırat, N. (2009). The use of creative drama method in acquiring life skills. *Creative Drama Journal, 4*(8), 99–112.

Sezer, G. O., & Kahraman, P. B. (2021). Metaphors of primary education teacher candidates related to drama. *National Education Journal, 50*(230), 509–533.

Shenton, A. K. (2004). Strategies for ensuring trustworthiness in qualitative research projects. *Education for Information, 22*(2), 63–75.

Şahin Kalyon, D., & Aksoy, P. (2017). Classroom teacher candidates' perceptions of the concept of "drama": A metaphor study. *SDU International Journal of Educational Studies, 4*(2), 110–126.

Tuzcuoğlu, S., & Adıgüzel, Ö. (2021). Creative drama and forum theater in the context of trainer, subject, group, and space. *Creative Drama Journal, 16*(1), 103–130.

Üstündağ, T. (2002). *The diary of a creative drama teacher* (4th ed.). Pegem Academy Publications.

Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2016). *Qualitative research methods in social sciences.* Seçkin Publications.

Yüksel, A., Akyol, T., & Şahin, B. F. (2016). Determining the perceptions of teacher candidates regarding drama. *The Journal of Academic Social Science Studies, 53,* 413–432.

Yüksel, A., Akyol, T., & Şenol, F. B. (2019). Determining the perceptions of teacher candidates regarding drama. *The Journal of Academic Social Science Studies, 12*(53), 413–432.

Zhang, Y., & Wildemuth, B. M. (2009). Qualitative analysis of content. *In Applications of social research methods to questions in information and library science* (pp. 308–319).